

S'UII de Sol

CURS ESCOLAR, REpte GENERAL
GRÀCIA SEGUÍ, SÍNDIC DE GREUGES
700 MAJORS DE 80 ANYS
QUÈ PAGA L'AJUNTAMENT
ALS MITJANS ?

Revista cultural d'Alaior

Setembre 2020 | Núm. 361

2 €

DL: ME 407-1990

S'Ull de Sol

Setembre 2020 · Edició núm. 361
28 pàgines · Tiratge 1100 exemplars

Coordinador: Miquel À. Marquès

Administrador: Josep LL. Andreu

Equip de redacció: Paco Mercadal,
Pere Gomila, Anselm Barber,
Josep LL. Andreu, Maca Ramos.

Muntatge: Joan Barber Palliser

Col·laboradors: Pere Reure,
Miquel À. Limón Pons, Antoni Gómez
Jaume Cardona "Tanus", Llorenç Pons,
Blanca Ripoll, Quico Sintès, Pep Gómez,
Enrique Cuadra, Francesc Ximenes,
Bep Meler, Marga Juanico, Núria Pons,
Jordi Odrí, Mandy Tuckett

Fotografies:
Redacció, Manolo Barro, Foto Nueva,
Joan Florit

Correcció lingüística:
Pere Gomila i Paco Mercadal

Disseny gràfic: Redacció

Publicitat: Ramon Babot
a/e: publicitatsulldesol@gmx.com

Repartidors: Josep LL. Cardona,
Pura Mercadal Pons

Edita S'Ull de Sol, Associació Cultural
Carrer des Forn, 9
07730 ALAIOR (MENORCA)
a/e: sulldesol@yahoo.es
sulldesol@gmail.com

IMPREMTA: J. PONS
Cra. Nova, 137 - Alaior
DL ME 407 - 1990

S'Ull de Sol s'edita amb la col·laboració
parcial de l'Ajuntament d'Alaior, del
Consell Insular de Menorca i Direcció Gral.
de Política Lingüística del Govern Balear

Consell Insular
de Menorca

Blanca Ripoll

Cop de fona

Literatura i territori

De forma pòstuma, l'editorial Lumen ha publicat *Viaje al sur* (2020) de Juan Marsé. La història del manuscrit és apassionant: després de deixar el text definitiu a l'editorial espanyola a l'exili Ruedo Ibérico, l'any 1962-1963, Marsé va perdre completament el control sobre aquest manuscrit que, finalment, no va publicar-se. Després del tancament de Ruedo Ibérico, el fons de l'editorial va passar a l'Institut d'Història Social d'Amsterdam. Tot i que la infatigable Carme Balcells ja havia intentat trobar *Viaje al sur* durant la dècada dels 80, no ha estat fins fa ben poc que Andreu Jaume, l'editor del volum, va tornar-ho a intentar. Gràcies que Marsé va fer memòria i va recordar quin títol volia posar-li l'editor –*Andalucía, amor perdido*– i que l'havia signat amb pseudònim –Manolo Reyes, com el protagonista d'*Últimas tardes con Teresa* (1966)–, Jaume va trobar a la capital

Aquest estiu ens hem gronxat tots entre el gaudi d'uns paratges més descongestionats i l'angoixa per tanta gent com pateix i patirà les conseqüències de la desfeta que la pandèmia ha portat al turisme. Menorca no pot ser una postal.

holandesa el text que ara podem trobar a les llibreries amb precioses i dures fotografies d'Albert Ripoll Guspi.

A *Viaje al sur*, Juan Marsé viatja des de Sevilla cap a Màlaga, passant per tot de pobles depauperats i zones barraquistes. No podem entendre aquest llibre sense *Campos de Níjar* de Juan Goytisolo o *Caminando por las Hurdes* d'Antonio Ferres i Armando López Salinas: ambdós del 1960, volien emprar la crònica de viatges per a la denúncia social i política en un moment en què el *desarrollismo* del règim franquista i l'esclat del turisme semblaven emmirallar totes les zones en ombra d'aquella Espanya dels anys cinquanta i seixanta.

Un excel·lent escriptor de cròniques viatgeres va ser també Josep Pla. En la seva lúcida mirada sobre el paisatge, l'escriptor i periodista empordanès combina amb un equilibri gairebé perfecte la indagació sobre les relacions entre identitat i territori –d'origen romàntic–, el testimoni històric del passat recent i del present immediat, i la juxtaposició de diferents capes de coneixement històric i cultural. Com és obvi, la perspectiva de Pla és molt més conservadora que la de Marsé, però d'una sagacitat a prova de bombes –tot i que la gallina dels ous d'or del turisme el va enlluernar més d'un cop.

Aquests últims dies d'agost a Menorca pensava quina seria la talaia idònia des d'on escriure cròniques viatgeres sobre la nostra terra. Aquest estiu ens hem gronxat tots entre el gaudi d'uns paratges més descongestionats i l'angoixa per tanta gent com pateix i patirà les conseqüències de la desfeta que la pandèmia ha portat al turisme. Menorca no pot ser una postal. Menorca és una terra amb massa nivells d'història i històries. I he imaginat un llibre de viatge on apareguin versos i proses dels nostres escriptors, la història passada que traspua l'experiència del present, la descripció de l'entorn i del paisanatge, la denúncia de les carències i de les explotacions, la demanda de camins futurs... Una guia profunda que porti als lectors per totes les esclatxes de la complexitat d'un territori.

Redacció

Editorial

Un curs que posarà a prova la vàlua tot el sistema social

L'escola, però també l'economia, la justícia social, la mateixa Constitució són allò que la pandèmia posarà a prova. Les crisis difícils constaten realment si els instruments que hem creat són sòlids o no. Moltes vegades després de crisis dures la història ha fet baratar moltes coses. Serà també així ara? Tot apunta que sí.

L'escola és imprescindible. Però també pot ser un dels llocs de més dispersió del virus. Com salvar l'educació que ha de fer ciutadans capaços alhora que es posa en risc la salut de la societat, i sense gastar els recursos que el país necessita també per a altres urgències? Només hi ha un remei: eficàcia, disciplina, cura... Està el sistema entrenat per a tot açò?

No. Ni l'escola ni la societat, com han demostrat els rebrots arran de la poca responsabilitat d'aquest estiu.

D'aquí per endavant es posaran a prova el que són competències essencials per viure plegats i es diferenciarien del que només són enganys i aparences que serveixen perquè el sistema econòmic exploti el temps i els recursos de les persones.

La crisi exigirà un tipus d'educació, d'organització, de persona molt per damunt del model d'individu que l'economia sembrava. Necessitarem gent espavilada, organitzada, crítica i autònoma. Si no n'hi ha prou de persones així, les conseqüències es faran sentir.

Envelliment, de 282 a 700 majors de 80 anys

El canvi social que suposarà l'envelliment de la població a Alaior afectarà el conjunt de la vida en el municipi. És un canvi irrefutable que s'ha de treballar paulatinament creant les condicions idònies de vida per a aquest col·lectiu i l'economia necessària perquè el municipi tenguí la productivitat requerida a fi que la població activa, cada vegada inferior, sigui capaç de generar el dinamisme suficient per atraure i retenir prou individus productors de benestar. Cal evitar del tot l'èxode de població jove i les remuneracions salarials baixes.

Cooperació i disciplina enfront de la Covid-19

Aquest estiu hem vist com la indisciplina, l'arbitrarietat i l'individualisme han fomentat la propagació de nou de la pandèmia. Festes, contactes, excés de confiança... Així no cooperam, així no som solidaris, així hi perdrem tots molt, però especialment els que ja ho tenen pitjor: els majors, els malalts, les famílies amb menys recursos.

El seny no és denunciar rabiosament qui no porta mascareta, o qui sortia a passejar el ca més vegades del que tocava... el seny ciutadà és creure's que la higiene de mans, la distància de seguretat i les circumstàncies especials de la convivència actual han de servir per evitar un agreujament de la crisi que els irresponsables seran els primers que, després, lamentaran. Cervell en venen, però seny...

Necessitam un bon nivell en la capacitat de la ciutadania més enllà de les paraules i l'autocomplaença. Es tracta d'aplicar el principi bàsic de la llibertat: sense responsabilitat no hi ha llibertat. Cadascú que es controli a ell mateix per engrandir allò que puguem fer tots.

Síndic de greuges

En l'entrevista d'aquest mes tractam dels síndics de greuges. És una de les institucions més avançades de les democràcies occidentals. El defensor del poble, una figura que ja existia en l'edat antiga. No conèixer aquest instrument de la democràcia diu poc de la formació i la civilitat de la població. Cal conèixer-la, emprar-la i exigir que tenguí el màxim de força, perquè si és així ajudarà molt a la llibertat i a la protecció dels drets de les persones davant dels excessos inherents a tot tipus de poder.

25.978€ per als mitjans no locals, 2.400€ per al mitjà local

Des que vam iniciar S'ULL de Sol, vam optar per fer la revista cent per cent a Alaior. Així, la impressió des del número zero és feta a la Impremta J. Pons. La resta de despeses maldam fer-les al poble.

El suport dels lectors sempre ha estat i és essencial, ja que a ells va dirigit l'esforç mensual de la revista, sempre per aportar una millor informació i coneixement sobre Alaior. No és manco important l'aspecte econòmic. La venda de revistes i les publicitats contractades per les empreses és essencial per a la vida del projecte cultural. El nostre agraïment als centenars de lectors i empreses que al llarg dels trenta anys ens han donat i donen suport.

Pel que fa a les administracions, des del Consell Insular i el Govern de les Illes Balears, amb alts i baixos, hem rebut ajuts o publicitats, segons el grup polític que hi governa. Quant a l'Ajuntament d'Alaior, si bé durant els cinc primers anys ens van ignorar, des de llavors es valora la nostra aportació. Des de 1996 l'Ajuntament ens dona suport econòmic. Suport que any rere any havia crescut fins al 2015.

S'ULL de Sol és l'únic mitjà de comunicació de proximitat a Alaior, amb trenta anys de trajectòria. Tot i ésser el mitjà local més seguit, som el que manco ajut rebem per part de l'Ajuntament. De les 9 subscripcions concertades fins a l'any passat per enviar la revista als centres públics, el 2020 l'Ajuntament les rebaixa a 2 i ens han davallat a la meitat la quantitat contractada el 2015.

S'ULL de Sol es valora com a mitjà d'informació local i com a eina creativa de cultura. Sempre treballant en la difusió de la llengua catalana, és un dels pocs mitjans de comunicació que s'edita en català a Menorca.

Aquesta revista seguirà treballant en la mateixa línia que ho ha fet fins ara, al servei de tots els ciutadans per viure en un poble millor, tenir més coneixença de la nostra realitat, cultura i identitat com a poble.

Antoni Gómez (metge)

No podrien ser més “tontos”... ni que s'entrenessin!

M'agradaria parlar del temps, d'en Messi i el Barça, de l'ex-Rei que ha fugit, de la manca de concerts d'aquest estiu... però he de tornar a parlar de la pandèmia del *puto* (perdonau!) virus dels collons. No en tenim prou que hagi amargat a tot el món, hagi enfonsat l'economia mundial i hagi infectat milions de persones i n'hagi mort a cents de milers. No, ara hem d'aguantar els que diuen que tot açò és una invenció! Que no fa falta dur mascareta i que tot és un conte, i diuen que ens enreden. I per açò munten una creuada en contra de dur la mascareta i altres mesures de prevenció, desqualificant els nostres sanitaris i científics que lluiten contra aquesta malaltia.

Jo crec que aquesta gent no podrien ser més insensats ni que s'entrenessin.

Tothom ha de saber que dur mascareta no em fa dèbil, ni controlat pel govern, ni significa que tenguí por. Només indica que som respectuosos amb els altres, ja que està demostrat que puc no tenir símptomes i transmetre la malaltia. Dur la mascareta em fa sentir responsable de la salut i la seguretat dels altres.

Si algú em treu com excusa que fa calor i que es incòmode li recordaria com d'incòmodes han d'estar els malalts que estan amb respiradors o intubats.

Està demostrat que la mascareta és la millor eina per evitar el contagi del virus. Açò i el confinament, cosa que a ningú no li agrada. Mentre el país va estar en estat d'alarma i vam estar confinats, la pandèmia es va controlar i les xifres de contagis i morts es van reduir. Una vegada que va semblar que ho teníem controlat, van obrir les portes i van confiar en el seny de la gent, i en poc menys d'un mes els contagis i les morts es van desaparar. Es veu que el dia que van repartir el seny n'hi havia uns quants que no hi eren... Quin desastre!

I encara hi ha gent que posa en dubte l'ús de la mascareta. És que algú posa en dubte la reducció de morts que ha suposat dur el cinturó al cotxe?, o el casc als que duen moto, o el benefici de no fumar als restaurants?

No m'agrada que per imposar uns criteris de seguretat, haguem de recórrer a les sancions i multes, però sembla que alguns són incapaços de complir les normes, i només responen al “garrot”. És trist i demostren poca intel·ligència.

Però si no en tenien prou a posar en dubte que la mascareta serveixi per prevenir el contagi, ara posen en dubte l'eficàcia de la vacuna que s'està provant.

Sembla que no en sortirem, d'aquest malson, fins que no tinguem una vacuna que garanteixi la immunitat enfront d'aquest virus. Encara que Rússia ha anunciat que ja en té una i la Xina també, cap de les dues han estat presentades a organismes internacionals per avaluar-ne l'eficàcia i seguretat. La vacuna que ja es prova als EUA i a Europa (Espanya forma part de l'assaig clínic en humans) sembla que comptarà amb l'aval científic de l'Organització Mundial de la Salut.

Si tot funciona com hauria d'anar, i essent optimistes, la primavera del 2021 es podria començar a vacunar la població. A veure si tenim sort i els pronòstics es compleixen.

Des d'aquesta publicació vull fer una crida al seny i la prudència: per favor duis la mascareta en anar pel carrer o als llocs públics.

És una qüestió de respecte cap als altres. Gràcies.

Impressió digital, ràpida {
· Targetes
· Invitacions
· Celebracions

Impressió offset / tipografia

Edició de llibres, revistes, catàlegs...

Disseny gràfic, creació de logos i línia d'impresos

+ de 30 anys d'experiència

Carretera Nova, 137 (Alaior) - Tel.: 971 37 14 29 - email: imprentajpons@telefonica.net

Pere Reure

Insaculació

Ja era una dita comuna entre els sabaters anarquistes i ha resultat ser profètica: "Si val, val, i si no, el farem polític".

Ponç Pons. *El rastre blau de les formigues*. p. 111

El passat mes de juliol vam conèixer la dimissió de fins a sis regidors municipals de diferents ajuntaments menorquins: na Laia Obrador, d'Ara Maó; na Xisca Allès, de l'Entesa de l'Esquerra de Ferreries; tres regidors des Castell, dos socialistes Salvador Moragues i Jordi Vidal i un de Som es Castell, Gonçal Seguí. També dimití n'Anselm Barber, de Junts per Llo. Abans, el mes de gener, havia dimitit na Fàtima Anglada, segona tinent de batlessa a Ciutadella, que era la cap de llista d'Unides Podem. Es dona la casualitat que tots els dimissionaris són de grups d'esquerra i tots, excepte n'Anselm, tenien responsabilitats de govern en els seus respectius municipis.

L'àmbit local és on més a prop es troba el representant del representat i, per tant, on més es pot notar al clatell l'alè d'interessos personals privats o col·lectius dels seus conciudadans... però també del propi representant. En política, massa sovint hi ha una polarització afectiva més que argumentativa: es tracta de mobilitzar afeccions més que opinions, per tal d'aconseguir un *cierre de filas* més que una obertura de ment. Tots els partits s'han estructurat per tal de ser plataformes electorals on poques vegades hi ha crítica cap a dintre i gairebé sempre hi ha confrontació cap a fora. Malgrat el desprestigi evident de la política, vull reivindicar la feina que fan els regidors i regidores dels municipis, molt sovint amb sacrifici personal, una feina o activitat que poques vegades és reconeguda i, manco, valorada.

Açò no vol dir que tots els representants juguin net perquè sempre n'hi ha que, com l'exbatle de Benidorm i ministre d'Aznar, Eduardo Zaplana, es fiquen en política per enriquir-se. També hi ha aquells que hi entren per necessitat laboral, per tenir un sou assegurat durant quatre, vuit o els anys que duri el poder. Podríem posar noms d'un bàndol i de l'altre, però preferisc callar. També tenim representants que han arribat al poder per tal de satisfer interessos de grups de poder o de particulars influents. Tota una casuística que el saber popular resumeix de manera tan pràctica com errònia amb la socarrada frase de "tots els polítics són iguals".

A molts dirigents d'esquerra els molesta que se'ls apliqui, però que un partit que, suposadament, havia vingut a renovar la vella política, s'hagi convertit, a les Illes Balears, en una agència de col·locació dels militants que no han obtingut escons o càrrecs a altres circumscripcions, així ho confirma. I més encara si se'ls gratifica amb un complement de 22.000 € per a residència en una comunitat on aquest és el sou anual de molts treballadors i treballadores. I més encara quan es comprova que l'ultradreta els ha recolzat al

Parlament Balear. Dins del PSOE també s'han donat casos de nepotisme administratiu, com els dos fills d'històrics dirigents socialistes mallorquins que han estat col·locats a la Conselleria de Turisme del Govern Balear.

Hi ha una voluntat de fer-ho bé, que massa sovint es confon amb la voluntat de "quedar bé". No és el mateix. "Quedar bé" implica sovint botar-se la llei: l'exbatle des Migjon que perdonava multes de trànsit als seus vesins (açò també passava a Alaior); l'actual consistori migjorner del PP ha aprovat la sortida del municipi del Consorci per a la protecció de la legalitat urbanística en sòl

rústic, quan tant la batlessa com el primer tinent de batle han tingut expedients oberts en el passat per aquest motiu. Més de 4.000 expedients d'hortals no legalitzats existents a Ciutadella...

Més enllà de la democràcia representativa que tenim, hi trobam la democràcia deliberativa. En aquest sentit, ha sortit a la palestra un moviment d'electors que s'anomena "Igualtat per sorteig" i que propugna la isocràcia, és a dir, que l'accés als càrrecs institucionals es dugui a terme mitjançant sorteig entre els electors. El sorteig no genera un igualitarisme en un sentit econòmic, no redistribueix la riquesa, tampoc no genera "igualtat d'oportunitats" (és l'accés universal a l'educació allò que genera la igualtat d'oportunitats). El que sí aporta el sorteig és una igualtat probabilística que, combinat amb altres eines com, per exemple, la Iniciativa Legislativa Popular, apropa la igualtat política a les societats.

El procediment del sorteig no és tan nou com alguns pensen. A l'antiga Atenes, un principi clau de la democràcia era que tots els ciutadans fossin capaços d'alternar-se en els papers de governants i governats. La capacitat de governar s'aprenia precisament mitjançant l'alternança. Està clar que el nombre de ciutadans atenencs era relativament petit en relació als càrrecs que s'havien d'ocupar, la qual cosa feia possible que, al llarg de la vida, tots els ciutadans que ho desitgessin tinguessin l'oportunitat d'accedir a un càrrec polític. En un context com aquest, el sorteig (insaculació), combinat amb la rotació, determinava l'ordre en què els ciutadans lliures ocupaven els càrrecs. En comunitats polítiques grosses esdevé impossible la igualtat de tota la ciutadania en l'accés al poder. Així i tot, segons aquest moviment, fer servir el sorteig assegura una millor distribució del poder entre tota la ciutadania. El sorteig sí obre el camí cap a la igualtat en l'accés al dret a la participació política per a aquesta gran majoria de la població que no és tinguda en compte per part dels partits polítics a l'hora de prendre decisions. La recerca de la igualtat política és fonamental per a la consecució i pervivència de la democràcia.

Miquel À. Marquès Sintes
Centre d'Estudis Locals d'Alaior

Vint anys del Centre d'Estudis Locals d'Alaior

Els treballadors voluntaris de la cultura

El 20 d'abril va fer vint anys que vam crear el Centre d'Estudis Locals d'Alaior (CEL) com a secció del Fòrum 3r Mil·lenni. Ho vam fer perquè mancava una entitat d'àmbit local que actués en la mateixa línia que ho fa l'Institut Menorquí d'Estudis en l'àmbit insular. Volíem que l'acció dels ciutadans i la pràctica amb projectes per a la transformació social fos una realitat.

Al llarg d'aquestes dues dècades hem creat grups de treball per innovar o intervenir en temes per a l'interès d'Alaior. Algunes iniciatives ha acabat en un llibre, a defensar propostes després incorporades per les entitats i partits polítics del poble o a muntar serveis comunitaris. Què ens mancava abans i avui? El mateix: recursos humans, materials i econòmics.

Les activitats del CEL

El primer llibre sobre la història d'Alaior, editat pel CEL

Hem gestionat 16 exposicions, algunes de pròpies i d'altres per a entitats. Hem fet 15 publicacions, entre catàlegs i llibres. Hem fet 2 vídeos per a exposicions i 3 sobre temes puntuals. Des del 2004 impulsam les Jornades d'Història Local i Patrimoni Cultural en les quals es defensa i difon el patrimoni, es crea consciència i es fomenta el turisme cultural. Hem organitzat més de seixanta conferències sobre temes prou diversos.

S'han duit a terme estudis sobre els joves, l'energia fotovoltaica o l'educòmetre. Quan ens ho han demanat, hem redactat informes tècnics sobre Alaior i el seu àmbit.

El CEL va fundar i gestionar el casal de joves Es Bot i el servei d'ajuda escolar. Es va impulsar l'accés a l'habitatge amb un servei d'aval de lloguers i es va crear una cooperativa d'habitatge. Hem constituït comissions tècniques per tractar temes com Sant Diego, l'accés a l'habitatge, l'Agenda Local 21, el PGOU, les aigües pluvials i el catàleg de protecció de patrimoni, entre d'altres. Es va dur a terme la transcripció d'alguns llibres d'actes de l'Arxiu Municipal.

Sobre el Convent de Sant Diego, hem realitzat actes per recuperar el monestir franciscà: trobades ciutadanes i taules rodones (2005), concert reivindicatiu amb s'Albaida (2006) i equip de treball del Pla director del Convent (2007-2008). Des de llavors presentam propostes per a la millora del projecte d'obra que es du a terme. L'ò Pervenir va ser un projecte per dibuixar quin Alaior volem per a les dues properes dècades.

Exposició de la cova de Biniedrís a la Sala de Cultura Sant Diego (fotografia: Manolo Barro)

Des de l'estiu del 2007 realitzam la Ruta Francesc d'Albranca, una activitat a l'aire lliure a partir de la qual es dona a conèixer un dels homes més carismàtics des Migjorn Gran.

De totes elles, explicarem quatre de les activitats que regularment duim a terme durant els darrers anys i que molts menorquins coneixen per ser-ne usuaris habituals.

Les excursions pel territori insular

Entre els mesos d'octubre i maig organitzam una caminada mensual amb l'objectiu de conèixer els camins d'Alaior i de Menorca. A més, ens acompanyen persones enteses per explicar-nos qualche aspecte històric, cultural o econòmic de la zona visitada. N'explicarem dues de les darreres realitzades.

El mes de gener vam gaudir de la caminada per diferents camins rurals des Castell. Vam començar la caminada des de l'aparcament del camp de futbol pel camí de sa Verema. Des del polígon industrial vam prendre pel camí de sa Torrilla i pel camí de Rafal, per arribar al camí des Garrover Gros.

En aquell lloc els membres de l'Associació de Veïns des Castell, ens van explicar la feina realitzada per recuperar el pas pes Garrover Gros i Tallacotes. Després vam continuar pels camins de na Xenxa, sa Torre, el camí Fosc, que connecta amb el de Toràixer a Binissaïda i pel camí dels Horts de Binissaïda i el Camí de Cavalls per, des de la cala de Sant Esteve, tornar cap a Castell.

Excursió a Llumena d'en Sebastià

El mes de febrer, després de caminar des d'Alaior pel camí d'en Kane, de Loreto i de Llumenes vam arribar al lloc de Llumena d'en Sebastià.

Allà ens esperava Sebastià Pons qui ens va explicar l'extensió del lloc, quin tipus de bestiar té, quins són els preus del mercat, els preus del pinso, així com l'efecte del cap de fibló del 2018 al lloc i la seva participació en el projecte de custòdia agrària impulsada pel GOB i el Consell Insular.

Llevarà les vaques per a carn per criar més bous i engreixa porcs per elaborar embotits fets a l'escorxador de Maó i comercialitzats en punts de venda d'Alaior i Maó sota la marca Llumena d'en Sebastià.

EL CEL i les Jornades de Patrimoni de Menorca

El CEL inicia les Jornades d'Història Local i Patrimoni Cultural de Menorca el 2004. Ho feim com a resposta a la destrucció de patrimoni cultural d'Alaior per particulars i la deixadesa de l'Ajuntament.

Intervenció de Rafael Bergua explicant la Zona Zero als Pirineus el desembre de 2019 (fotografia: Manolo Barro)

Els objectius són crear coneixement, impulsar la conscienciació de la societat vers el patrimoni cultural, conèixer experiències de protecció del patrimoni i de turisme cultural i difondre el coneixement creat sobre el patrimoni.

A les jornades, s'exposen comunicacions i ponències, se celebren actes culturals, visites guiades, exposicions i altres activitats amb un factor comú, conscienciar sobre el nostre patrimoni cultural. Les jornades donen pas a especialistes i a joves novells en la recerca. Les ponències abracen tot tipus de patrimoni cultural i són temes d'actualitat.

Visita cultural a Alaior amb els voluntaris

Des que vam crear el CEL, una de les nostres idees és difondre el patrimoni cultural a través de les visites guiades, el túnel de la Guerra Civil i l'església de Santa Eulàlia, en col·laboració amb la Parròquia, per mostrar als visitants una part del patrimoni i cultura alaiorenca.

L'altra part important d'aquest projecte és el col·lectiu de joves voluntaris creat des de l'inici per realitzar l'activitat. És un model de voluntariat d'estiu per a joves iniciat fa catorze anys i avui copiat pels ajuntaments, els quals guanyen una experiència vital i una manera de formar ciutadans implicats en projectes socials i culturals de la nostra societat,

un model estès a altres països.

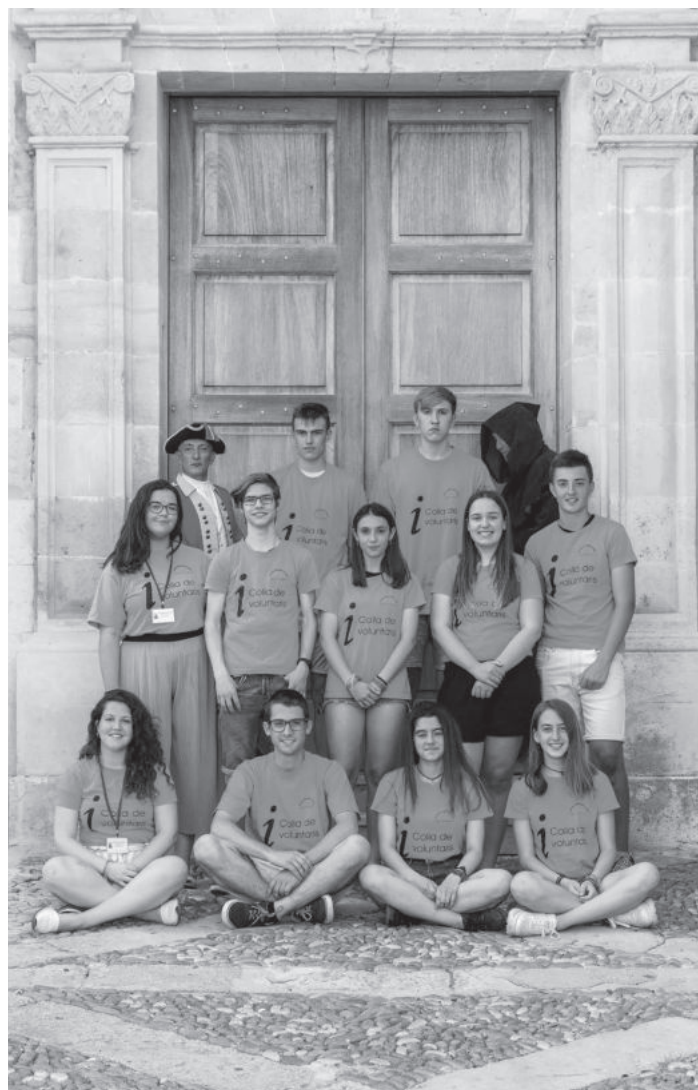
Obrim les portes del túnel de la Guerra Civil perquè qui el visiti vegi una petita part de la construcció realitzada per defensar la població civil dels bombardejos soferts durant la Guerra. Va ser el primer en obrir les portes a l'illa. Avui també se'n poden visitar as Migjorn Gran i es Castell. Santa Eulàlia és un dels edificis més emblemàtics d'Alaior, exemple de col·laboració ciutadana a l'hora de ser rehabilitat. Els dos edificis es poden visitar entre juliol i setembre.

Un tercer lloc d'interès el descobrirà qui faci les visites guiades. És la casa al carrer de sa Muntanyeta. Mostra la vida quotidiana amb pasteres, un cernedor i alhora és un lloc on fer un tast de productes tradicionals.

L'última oferta és la visita guiada teatralitzada per descobrir carrers i racons del poble, la parròquia, el túnel de la Guerra Civil i la casa de sa Muntanyeta de la mà del guia i dels personatges d'un frare franciscà i de John Armstrong.

Com poden veure, treballam en aspectes molt diversos, sempre amb una idea comuna: crear i difondre el coneixement a través del patrimoni cultural, la cultura i la història del poble amb el suport de voluntaris que s'estimen allò que els envolta, el seu poble, Alaior.

Fotografia: Manolo Barro

Joves voluntaris del 2019 per a les visites culturals

Associació de Premsa Local de Menorca

S'Auba i S'Ull de Sol, 30 anys fent poble

L'agost de 1990 a Alaior començava a caminar un nou instrument dirigit a la promoció de la cultura i a la informació local: la revista S'Ull de Sol. Just uns mesos abans, el gener, i amb la mateixa il·lusió i ganes, un grup de joves havien creat S'Auba a Sant Lluís. Ambdues publicacions arribaven al món en una època, els anys 90, en què la modernitat i els avenços tecnològics començaven a marcar el ritme de la vida i els esdeveniments a una gran velocitat. Van ser uns anys en què la immediatesa estava per damunt de la reflexió i l'anàlisi. I cap aquí és on la premsa de proximitat va enfil·lar el seu camí posant de relleu la informació propera i veraç i fent de dinamitzador cultural als pobles de Menorca. En aquests darrers 30 anys tant a Sant Lluís com a Alaior han sorgit iniciatives socials i culturals entorn a S'Auba i S'Ull de Sol: publicacions, debats, exposicions... i és que fer una revista local és fer poble.

Moltes persones han passat per les redaccions de cada una de les revistes, molts han estat els col·laboradors que mes a mes han omplert de contingut cada número editat. Molts han estat, també, els anunciants que han donat —i donen— suport a les revistes. I molts són els subscriptors i lectors que resten fidels a un estil de fer premsa genuí, pur, veraç i sincer. A totes aquestes persones se'ls ha d'agrair profundament de participar d'una iniciativa tan necessària com és fer premsa local.

En aquest any estrany, toca celebrar, d'una manera o altra, els primers 30 anys de S'Auba i de S'Ull de Sol que, juntament amb Xerra i Xala as Mercadal (amb 24 anys) i El Iris a Ciutadella (amb 77 anys), formen part de la història comuna de molts menorquins, la història quotidiana que s'escriu a cada número de cada una de les revistes locals de la nostra illa. Enhorabona i per molts d'anys més!

CA NA MARU

PANADERIA · BOLLERIA · CAFETERIA

ALAIOR : Plaça des Ramal, 25 - Santa Rita, 2 - Ferreries 11 - Avda. Monte Toro, 36

web: www.canamaru.com

e-mail: info@canamaru.com

Creu Roja d'Alaior

El racó de la solidaritat

Un ullet a la gent compromesa

Des d'aquest racó solidari, volem fer l'ullet a unes persones i entitats que pel seu compromís solidari són mereixedores d'aquest gest de complicitat.

* L'ullet per n'Ana Mª Salom, que regenta L'ullet, moda infantil. Recentment ha fet una campanya a partir de la qual ha donat a Creu Roja d'Alaior el 5% de l'import de totes les vendes durant un mes.

* L'ullet als clients de San Crispín que han respost magníficament a la campanya promoguda per la Cooperativa en la recollida d'aliments en els seus diferents punts de venda: polígon industrial, es Ramal i es Migjorn Gran.

* L'ullet per a ASCEA, l'Associació de Comerciants i Empresaris d'Alaior, que també ha organitzat una campanya de recollida de productes de primera necessitat, entre el client dels comerços associats.

Aquestes i moltes altres accions solidàries serveixen per pal·liar les necessitats dels més vulnerables del nostre entorn, en aquets moments tan complicats que ens toca viure.

Des de Creu Roja, moltes gràcies i ànims!

Desde 1953

FERRETERIA ISLEÑA C.B.

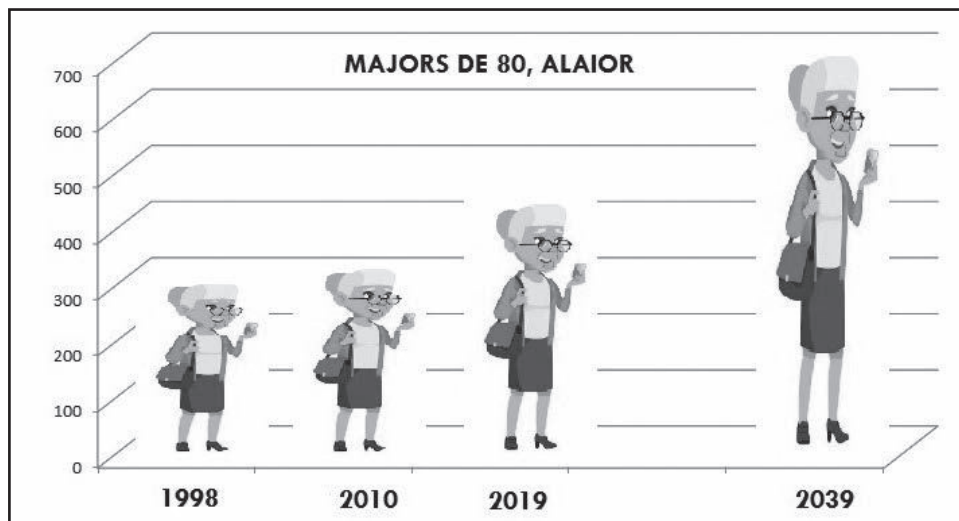
FABRICACIÓ I VENDA AL MAJOR
D'ARTICLES DE FERRETERIA

Camí Nou, 80
07730 - ALAIOR

Tel. 971 37 11 04
Fax 971 37 17 98
Mòbil 609 89 11 46

Centre d'Estudis Locals d'Alaior

De 282 a 700 majors de 80 anys

Un dels canvis més substancials dels propers anys serà l'envelliment de la població fins a nivells que barataran molt la societat. Passarem de 282 persones majors de 80 anys, l'any 1998, quan va començar a funcionar el geriàtric d'Alaior, a unes 700 (692 hab.) com a mínim el 2039. Açò aplicant els ritmes d'envelliment actuals i sense tenir en compte els avenços mèdics que encara puguin incrementar aquest fenomen els pròxims anys. No oblidem que l'allargament de la vida és un dels camps en contínua recerca de la medicina.

Si observam com ha evolucionat la composició de grups d'edat de 45 fins a més de 85, des de 1998, veurem que hi havia 2.566 persones en total aquell any. El 2019 els mateixos grups d'edat inclouen 4.235 persones. En 21 anys s'hi han afegit 1.669 persones. Aquesta tendència és la que farà que l'any 2039 el nombre de majors de 80 anys sigui d'entorn de 700 persones.

L'índex d'envelliment, que és la relació entre els majors de 64 i els menors de 16, augmenta en la mesura que disminueixen els menors per l'estancament de la natalitat i que augmenten els majors per l'envelliment. Per cada menor de 16 anys hi ha 1,05 majors de 64. També augmenta l'índex de dependència que és la suma dels majors de 64 i dels menors de 16 dividida entre la població de 16 a 64, que és la que està en edat de produir. Expressat d'una manera senzilla seria que cada persona en edat de produir ho ha de fer per ell i mitja més (0,49) el 2019, pels majors i menors que en depenen. L'evolució des de 1998 de tots aquests indicadors ha augmentat, més o menys, per igual en la resta de municipis de l'illa.

La composició diferent de la població provoca que la realitat barati en diferents àmbits. Està clar que l'organització per atendre aquest col·lectiu de majors de 80 anys requerirà de serveis que hauran de ser com a mínim el doble dels actuals, quant a geriatría i atenció domiciliària. Seria convenient tenir-ho en compte per avançar-se en habitatges adaptats, crear apartaments de cohabitatge de persones majors i preparar els professionals que hauran d'assistir les persones dependents.

Però no només açò. Hem de tenir en compte que la tendència de la natalitat també és molt a la baixa. A més a més, els pròxims anys augmentaran els anys d'escolarització obligatòria i funcional perquè la complexitat del món requerirà més temps de formació. Per tant, la dependència dels habitants majors i joves no productius sobre els grups de 16-64 anys actius laboralment seguirà augmentant. Un factor determinant per assegurar el benestar serà que augmenti la capacitat de generar riquesa de la població activa, el que es denomina productivitat. La població activa ha de ser capaç de generar prou riquesa per pagar els impostos, que són els recursos públics

que serveixen per als grups d'edat dependents (menors en formació i majors jubilats). Açò succeeix si guanyen salaris suficients i si el capital invertit per les empreses té prou beneficis. Però malament rai si els treballadors guanyen poc i si el capital s'acumula en poques mans capaces d'extreure les rendes de l'economia local. El turisme en aquests moments paga salaris baixos. I la majoria dels beneficis hotelers estan en mans de capitals forans.

El municipi té la necessitat de treballar per una demografia que recuperi nivells més alts de població jove, amb polítiques natalistes, com abaratir l'habitatge i la gratuïtat de l'atenció a la infància. També per optar decisivament per sectors econòmics diferents del turisme de vorera. I també per aplicar tot tipus d'intervencions socials que fomentin la redistribució dels recursos econòmics.

Si augmenta l'índex de dependència i no augmenta l'aportació de riquesa dels grups de població activa, el nivell de vida baixarà en general.

El nombre de persones majors no actives laboralment hauria de convertir-se en una oportunitat de cooperació altruista en benefici de la societat alaiorenca. Perquè açò sigui així s'han de crear estructures perquè la iniciativa del voluntariat de majors tenguí rendiments clars i transcendents.

Anys	Habitants de 80 i + anys
1998	282
2010	306
2019	420
2039	693

Grups d'edat	1998	2019
45-49	429	802
50-54	411	723
55-59	313	628
60-64	330	554
65-69	285	419
70-74	270	405
75-79	233	294
80-85	171	206
85 i +	124	214
Total	2.566	4.235

Maria Solà

El curs escolar dels mil dubtes

Foto: Manolo Barro

A hores d'ara, la gran majoria de pares ja coneixen les directrius i els protocols de l'anomenat escenari B, que la Conselleria d'Educació, Universitat i Recerca del Govern Balear va decidir aplicar de cara a l'inici del curs escolar a finals del passat mes d'agost tenint en compte les dades de l'evolució de la pandèmia de la Covid-19.

Un començament de les classes esglaonat, aules desdoblades per reduir les ràtios, mestres especialitzats que s'han convertit en tutors i l'habilitació d'espais que abans eren d'ús comú com a aules per garantir la distància de seguretat entre els fillets són només algunes de les mesures que han hagut de prendre els cinc centres escolars d'Alaior per adaptar-se a les disposicions dictades des d'Educació.

Els directors s'ho prenen amb resignació i, com indica Mónica Moll, del col·legi Mestre Duran, "hem de pensar que es tracta d'una situació excepcional i esperem poder tornar a la normalitat el curs que ve".

El centre que menys dificultats ha tingut a l'hora d'obrir les portes aquest mes de setembre ha estat l'escola infantil Es Pouet que, a diferència de les escoles i instituts, va continuar la seva activitat a mitjans del mes juny, una vegada iniciada la fase 3 del desconfinament.

"Ja ho tenim per la mà", assenyala la seva directora, Mari Orfila, en referir-se a les mesures sanitàries i protocols. A més, apunta que les aules del centre són prou grans per no haver de fer canvis i les ràtios es mantenen com si fos un curs "normal".

Es Pouet tindrà enguany 76 alumnes que es distribuiran en un grup de nadons, amb set fillets, tres grups de P1 amb una ràtio de 12 alumnes per aula i tres grups de P2, amb 18 alumnes per aula.

El col·legi Doctor Comas, amb uns 350 alumnes, també va resoldre amb relativa diligència l'adaptació a l'escenari B, en el qual treballen des del passat mes de juny. "Açò ens ha

Es Bruc Bou
RESTAURANT
Menorca

centro comercial de urbanització son bou
Tel. 971 34 95 05
ALAIOR

facilitat les coses, perquè no hem hagut de refer gaire sobre el que ja teníem planificat”, explica la directora, Núria Piris Coll.

Els grups de l'escola tenen enguany entorn de 15 alumnes per aula, una xifra que habitualment és de 23. Per reduir les ràtios, s'han triplicat cinc grups i, tot i que no tenen cap mestre addicional, els professors de suport ocuparan el càrrec de tutors aquest curs.

Piris indica que al Doctor Comas s'apliquen totes les mesures sanitàries que han marcat des de la Conselleria d'Educació, Universitat i Recerca, entre les quals destaca que els pares no poden entrar a l'escola a l'hora de deixar o recollir els fillets o les entrades i sortides esglaonades en tres torns.

El director de La Salle, Antoni Airós, subratlla que des de l'Ajuntament s'ha plantejat la possibilitat que la Creu Roja faci arribar el menjar al centre perquè els alumnes hi puguin dinar, però la contractació i el cost dels monitors aniria a càrrec del col·legi, cosa que, segons diu, “suposaria un cost extraordinari molt elevat”. Per açò, aquesta proposta s'ha d'estudiar encara.

Airós somriu en recordar que l'organització de l'escola, per adaptar-se a les mesures sanitàries “ha estat una bogeria”. A La Salle ha estat necessari reestructurar diversos espais per comptar amb aules més àmplies que facilitessin mantenir les distàncies obligatòries. D'aquesta manera, la biblioteca, l'aula de música i l'aula d'idiomes han deixat de ser espais comuns i ara són ocupats pels alumnes.

“No tenim professors suficients per poder desdoblar grups”, explica el director, qui afegeix que “amb aquesta reestructuració ho hem salvat per començar el curs. Els primers 150 alumnes, dels 280 matriculats, van iniciar ahir les classes i avui ho faran la resta, complint amb la normativa per evitar el col·lapse del començament del curs.

Per la seva part, els alumnes a partir de 4t d'ESO duran a terme una educació semipresencial en dies alterns.

Aquesta mateixa semipresencialitat s'aplicarà també a l'institut Josep Miquel Guàrdia, tot i que la primera opció que

havien plantejat per a l'escenari B en el seu pla de contingència suposava que els alumnes anessin a classe per torns en setmanes alternes.

El seu director, David Font, denuncia que la Conselleria d'Educació, Universitat i Recerca del Govern, tot i tenir el document elaborat pel centre educatiu amb aquesta proposta des del 25 de juliol, no es va pronunciar en contra d'aquesta mesura fins al dia 1 de setembre.

“El pla de contingència va ser aprovat per unanimitat pel Consell Escolar i el claustre de professors també va donar-hi el vistiplau amb només un vot en contra. Crec que la feina estava ben feta”, lamenta Font, qui considera que la semipresencialitat per setmanes facilita l'organització familiar.

El fet que la Conselleria no consideri vàlid el pla de contingència de l'institut d'Alaior ha complicat molt la feina d'adaptació del centre, amb uns 550 alumnes matriculats, que va haver d'esperar a conèixer la resolució del 6 de setembre per poder fer els canvis adients.

A diferència de la resta de centres d'Alaior, el col·legi Mestre Duran és l'únic que compta amb dos professors més respecte al curs anterior. Els 18 mestres de l'escola d'enguany es faran càrrec de 13 grups i d'un total de 194 fillets que estan matriculats en el centre.

La seva directora, Mònica Moll, indica que l'opció per la qual s'han decantat per reduir les ràtios ha estat agrupar els fillets d'alguns nivells com P4 i P5, 2n i 3r de Primària i 4t i 5è de Primària. “D'aquests dos grup, n'hem fet tres”, subratlla Moll.

A més, s'han utilitzat espais comuns com la biblioteca, l'aula d'anglès, la sala d'actes i una aula que es destinava al joc simbòlic dels alumnes d'Infantil, que s'han convertit en aules.

La tornada a les aules d'aquests dies ha estat una prova de foc per als centres, les famílies i els fillets, tot i que la incertesa no s'acaba aquí i continuarà durant tot aquest curs, totalment condicionat per les xifres de la pandèmia i els possibles brots en l'àmbit escolar.

ASCEA

Dolfo Nuevo (president)

Ascea col·labora amb la Creu Roja d'Alaior

Durant els mesos de juny i juliol, l'Associació de Comerciants i Empresaris d'Alaior (ASCEA) va dur a terme una campanya de recollida d'aliments i altres productes de primera necessitat en col·laboració amb la Creu Roja d'Alaior.

Entre tots els comerços participants es va fer una bona recollida de productes, que va ser posada a disposició de Sebastià Ameller, president de l'assemblea local de la Creu Roja.

Des d'ASCEA som conscients dels difícils moments que ens venen per endavant, i volem animar els veïns del poble d'Alaior a col·laborar amb actuacions dirigides a ajudar la gent que ara, més que mai, ho haurà de menester. Tots junts sumam!

Miquel À. Marquès Sintes

31 joves gaudeixen d'un estiu per créixer

Durant els mesos de juliol i agost, un total de 31 joves del poble, 17 homes i 24 dones, han participat en el programa educatiu de formació "Un estiu per créixer", coordinat pel Consell Insular i l'Ajuntament d'Alaior, que els ha permès aprendre de manera pràctica un ofici en un total de 21 empreses o entitats del poble.

Els participants, d'entre 14 i 17 anys, han tingut l'oportunitat de conèixer de prop la tasca professional a les empreses col·laboradores d'enguany: Licors Biniar-bolla, agroturisme de Santa Ponça i sa Torre Vella, Taller Benítez, Comercial Mervi, Mi Salón Peluqueros, escola esportiva de cala en Porter Lo Esport, perruqueria Arrels, Sistemes Informàtics Mercadal, Farmàcia Castell, Clínica veterinària Toni Olives, Parafarmàcia Alaior, Algendar d'en Gomila, Creu Roja d'Alaior, Lloc de Menorca, GOB Menorca, Història del Futbol Menorquí, Escola d'estiu APIMA doctor Comas Camps, Ruta Turística Alaior, Amics del Museu de Menorca a Torre d'en Galmés i Tecnoagrin Sito. Totes elles han quedat molt satisfetes amb l'aportació dels joves, a qui l'Ajuntament els agraeix la seva col·laboració en aquest programa.

Rafel Quintana, regidor de Joventut, afirma que aquest programa és una bona oportunitat perquè els joves coneguin de primera mà el desenvolupament d'una feina i els aporta una oferta de lleure i voluntariat durant l'estiu.

Els joves valoren positivament el programa i consideren que la seva experiència els ha fet créixer personalment. A més, opinen que aquesta oportunitat els ajudarà a l'hora de prendre decisions sobre la seva futura orientació laboral o professional.

Mari Li Morello Guerrero (Farmàcia Castell)

Aina Caritg Camps (Santa Ponça)

Pau Mercadal Moll (Mervi)

Julián Sánchez Delgado (Associació Futbol)

Redacció

Què paga l'Ajuntament als mitjans de comunicació?

L'Ajuntament redueix l'aportació a S'ULL de Sol

Una de les exigències modernes de transparència de veritat és conèixer què paguen les diferents institucions als diferents mitjans de comunicació i per a quins conceptes els paguen. La informació és una eina de funcionament imprescindible. A vegades aquesta informació són simplement anuncis. Altres són treballs de recerca o articles sobre diferents temes. Les institucions han de fer servir els mitjans per arribar als ciutadans. Els mitjans per existir necessiten dels ingressos de qui els empen, siguin lectors, anunciants o institucions.

Però també és cert que existeix el perill d'anar més enllà del pagament just d'una feina. La política avui s'alimenta de la informació i els partits tenen la temptació permanent d'aconseguir que els mitjans destaquin allò que els afavoreix i donin poc relleu a allò que els perjudica. Moltes vegades aquest joc d'interessos es canalitza mitjançant les aportacions econòmiques de les institucions als diferents mitjans o editors d'informació en forma de més o menys contractació de serveis i d'anuncis, segons com els governants valoren el tractament informatiu del mitjà. La qual cosa no és ni ètica ni justa, per diferents raons:

Els doblers que fan servir no són dels partits, són de la institució i han de servir de la millor manera als ciutadans, no al partit. Si no, és una apropiació indeguda de recursos públics amb finalitats personals de qui ostenta càrrecs.

El paper de la premsa en la democràcia és crucial. És el 4t poder (la resta: el legislatiu, l'executiu i el judicial). La democràcia pressuposa que els diferents poders es controlen i es compensen des de la seva independència. Açò vol dir que ha d'existir una actitud vigilant entre un i altre. Per tant, qualsevol relació entre poder i premsa ha de ser neta i sense segones intencions.

Per tots aquests motius és imprescindible que el que paga l'Ajuntament d'Alaior, i qualsevol altra institució, a la premsa sigui de domini públic permanentment. Aquesta és la transparència útil. N'hi ha molta, de suposada transparència, que no és altra cosa que palla, que un cop més no fa altra cosa que afegir renou i aconseguir l'efecte contrari, ocultar la informació rellevant, que és el pilar per conèixer el funcionament que els ciutadans necessiten i exigeixen de les institucions.

Aquestes dades que adjuntam no estan publicades al web de l'Ajuntament, ni moltes altres que ajudarien a conèixer realment quin és l'estat real del municipi i on hi hauria millores a proposar.

Les aportacions que fa l'Ajuntament a la COPE són per anuncis publicitaris. Les d'Onda Cero també són anuncis de

MITJÀ	€, any 2018	€, any 2019	€, ANY 2020
COPE		1.905,75	
ONDA CERO		4.480,65	
CADENA SER		2.329,14	
CANAL 4		2.783,00	
DIARI MENORCA		11.575,74	
MENORCA AL DIA		2.904,00	
S'ULL DE SOL	4.106,00	3.856,00	2.400,00

fires i actuacions. A la Cadena SER igual. Les que fa a Canal 4 són aportacions mensuals. Les que fa al Diari Menorca són per: anuncis, una publicitat permanent a Internet a *Menorca.info*, encartaments i la revista de Sant Llorenç. La de *Menorca al dia*, és per una publicitat permanent. I la de S'ULL de Sol és pel patrocini de les pàgines de les cròniques mensuals d'actes culturals i per les pàgines dels caixers de Sant Llorenç. El total que paga l'Ajuntament actualment per publicitat és molt més del que pagava anys abans.

En el cas de S'ULL de Sol, l'Ajuntament paga a canvi de: les dues pàgines dedicades a la crònica cultural, la pàgina d'informació que redacta el govern municipal cada mes i les pàgines dels caixers de Sant Llorenç amb 125 revistes lliurades als caixers. Quantitats totals que han baixat: 2018, 4.106 €; 2019, 3.856 € i el 2020 la previsió és de rebre 2.400 €, quasi la meitat que anys enrere.

S'ULL de Sol rep mensualment manco que abans, i també manco per Sant Llorenç. Editorial Menorca rebia 998 € el 2017 per la revista de Sant Llorenç i enguany per la revista del 2020 ha augmentat fins a 1.664 €. Més enllà de les quantitats, també cal pensar en quina és l'aportació de cada mitjà a la població local.

El valor fonamental de la premsa que explicàvem més amunt no són els anuncis o la reproducció de les notes de premsa de qui representa el poder en cada moment. L'aportació de la premsa a la democràcia fonamentalment es basa en les informacions, les recerques i les investigacions que fan els redactors independentment del poder. Així mateix el valor rau en la publicació de col·laboracions i opinions crítiques i plurals. Creim que S'ULL de Sol pel que fa a Alaior és qui compleix més seriosament amb el paper que li correspon. Potser per açò és el mitjà que té més seguidors amb molta diferència, encara que sigui el manco ajudat per l'Ajuntament del PP.

Pere Gomila

Gràcia Seguí Puntas

Membre de la Sindicatura de Greuges de Menorca

La Sindicatura de Greuges és una institució fonamental en la defensa dels drets dels ciutadans davant les administracions i és una figura que tenen la majoria de democràcies. És coneguda amb diversos noms, encara que internacionalment la forma més habitual és la d'Ombudsman. A l'Estat Espanyol és Defensor del Pueblo, encara que té altres denominacions segons la CA. En tota l'àrea catalanoparlant s'anomena Síndic de Greuges. A Menorca la formen tres persones, encara que fa pocs mesos en moria el president Emili de Balanzó, una persona entranyable i de gran criteri, a causa de la Covid-19. Per parlar de la institució i donar-la a conèixer més àmpliament ens hem reunit amb un dels seus membres: Gràcia Seguí Puntas.

Quan es va crear la Sindicatura de Greuges?

La Sindicatura de Greuges va ser aprovada pel Consell Insular l'any 2010, però en aquell moment no es va fer res. Quan na Maite Salord va accedir a la presidència del Consell va creure que pagava la pena activar-la. La primera qüestió va ser l'elecció dels síndics, perquè aquesta sindicatura la formen tres persones i açò li dona un caràcter especial, ja que normalment són unipersonals. Aleshores els partits polítics es van posar d'acord i vam ser nomenats Emili de Balanzó, José Barber i jo mateixa. Així, l'any 2016 ens posàvem en marxa, encara sense reglament ni res. Vam començar completament de zero i ara ja hem superat el procés de consolidació de la Sindicatura de Greuges de Menorca. Al principi vam passar molta pena perquè no teníem una persona fixa per a les feines administratives, però ara ja tenim una secretària que facilita molt les coses i que a més ha posat en marxa el web i el Facebook. Enguany es compleixen els cinc anys i hi ha dos membres que haurem de cessar, però a causa de la pandèmia i de la mort de n'Emili vam proposar a la presidenta de continuar nosaltres dos i fer la renovació a finals d'any. El que volem és que els nous membre trobin una sindicatura amb les bases ben assentades i que funciona.

Què és la Sindicatura de Greuges?

És la institució que està a favor del ciutadà enfront de l'Administració. Quan un administrat té un problema amb l'Administració, ja sigui perquè no se li ha fet cas o perquè hagi rebut una resposta que no ha considerat satisfactòria, pot acudir a la Sindicatura

i des d'aquí gestionarem amb el Consell, o l'Ajuntament o el Departament corresponent, aquest problema. Normalment tothom col·labora, és més, és el seu deure de col·laborar, ja que, segons el reglament, tot el personal del Consell Insular ens ha d'oferir tota la informació i ha de respondre a tot allò que li demanem. Ara bé, s'ha de tenir en compte que les persones no poden venir en primera instància a la Sindicatura, per açò nosaltres només podem actuar quan ells ja s'han dirigit a l'administració que sigui, Ajuntament o Consell, i no estan d'acord amb la resposta que han rebut o no han rebut resposta. És molt important, crec jo, que els ciutadans sentin que tenen aquest defensor dels seus drets.

La Sindicatura, per tant, pot actuar també de cara als ajuntaments?

La Sindicatura és també per als ajuntaments que s'hi vulguin adherir. En una illa petita com Menorca el que és lògic és aprofitar aquesta sindicatura que el Consell posa a l'abast dels ajuntaments de forma gratuïta i, a més, amb llibertat d'entrada i sortida, és a dir sense cap tipus d'inconvenient. En aquests moments hi ha tres ajuntaments adherits: Ferreries, es Castell i Sant Lluís.

No és estrany que no n'hi hagi més ajuntaments d'adherits?

Nosaltres hem donat a conèixer la Sindicatura als ajuntaments. Es va explicar, per exemple, a la reunió mensual dels ajuntaments de Menorca en què es va explicar tot el funcionament de la institució, però de moment només s'hi han adherit els tres que he citat. N'hi ha d'altres que s'ho pensen, o potser tenen por, a vegades, que ens

fiquem en la seva feina –i, de fet, és ver que ens hi ficarem–, o no acaben de valorar-ho exactament.

Coneix el ciutadà, en general, l'existència de la sindicatura?

No la coneix. A vegades quan surt qualche notícia sobre la Sindicatura veig que ens arriben comentaris de la gent. Però n'hi ha molta que no sap ni què vol dir Sindicatura de Greuges. Tenim un camí encara molt llarg per fer i si podem entrar, a poc a poc, als ajuntaments podrem arribar a molt més a la gent. De fet, quan un ajuntament signa el conveni hi anam nosaltres i reunim tot l'equip per explicar-los què és la sindicatura. Si ells no ho coneixen, manco encara ho coneixeran els ciutadans. Hem intentat anar a associacions de veïns, clubs de jubilats, però ens costa molt arribar a donar a conèixer aquesta institució. A Catalunya ja fa molt més anys que la tenen –de fet esteim adherits al Fòrum de Síndics i Defensors de Catalunya perquè ens dona seguretat. Allà són més de 40 síndics, tant de pobles com de Barcelona. Amb la de Barcelona hi tenim molt bona relació, com també amb la de Palma, igualment adherida al Fòrum, i veim que a Catalunya és una institució pròpia molt més coneguda. A nosaltres ens va molt bé perquè hem après molt amb ells i de la seva experiència.

Persones amb criteri**La Sindicatura, actua també d'ofici?**

Recentment han sortit en premsa, i de fet han tingut molt bona acollida, dues actuacions pròpies nostres. Quan veim que un problema no afecta només una persona, sinó que afecta bàsicament tots els ciutadans de Menorca, nosaltres actuam. El primer cas va ser un advertiment a la presidenta del Consell, ja que la institució se salta els terminis contínuament, no donen resposta a la gent, a vegades hi ha coses que es podrien respondre d'un dia per un altre i en molts de casos es responen amb molt de retard o no es responen. La llista que vam presentar de casos de morositat era molt llarga. Açò és conculcar el dret dels ciutadans a una resposta ràpida i clara. Un altre cas més recent, ha estat una recomanació. Va venir una mare que tenia problemes amb les deduccions fiscals autonòmiques per als estudis de la seva filla perquè cursava la carrera a Barcelona i no a Palma. Aquesta normativa està pensada amb ulls de Mallorca, perquè els mallorquins són a casa i estudien a la UIB, però els menorquins hem d'agafar igualment un avió o un vaixell i una residència per pagar uns estudis als nostres fills i vam trobar que tenia tota la raó del món. Aleshores vam fer una recomanació a la presidenta perquè actuï davant el Govern ja que aquest no és un cas personal sinó que és general. De fet, Més per Menorca ja ha manifestat que defensarà aquest tema de les deduccions fiscals. Nosaltres podem fer advertiments, recomanacions i suggeriments als òrgans del Consell.

On està situat el despatx de la Sindicatura?

El tenim a l'edifici del Consell, però de fet hauríem de ser fora perquè nosaltres som totalment independents. Però per a una sindicatura petita com la nostra no hem demanat que ens llo-

guin un local a una altra banda. Tenim un despatx que està molt bé, però que hauria d'estar ben separat perquè quedi ben visible el caràcter independent de la Sindicatura. El fet de la independència, de no dependre de ningú, els síndics ho tenim ben gravat.

Quins tipus de queixes són més habituals?

Queixes de tot tipus. Cada any presentam una memòria al ple del Consell i que es pot consultar al web amb totes les actuacions que hem fet i afecten a quasi tots els departaments: turisme, medi ambient, personal, etc. Per exemple, hi ha moltes queixes relacionades amb renous. Aquest és un tema important, però en cada ajuntament, en el Consell, en l'àmbit balear, hi ha un munt de normatives diferents. Com es pot funcionar així? És que moltes vegades l'administració és com un laberint. Aquesta administració s'ha de netejar, s'ha de fer efectiva. Si les empreses privades funcionessin així seria un desastre. Hi ha coses que presenten una certa complexitat, és cert, però n'hi ha que s'haurien de resoldre d'un dia per un altre i no és així.

Ha estat fàcil o complicat que la Sindicatura funcioni amb tres síndics?

Per a nosaltres ha estat molt enriquidor. Som tres persones que des del primer dia ens ha anat molt bé. Havíem de nomenar un president i vam considerar que n'Emili per edat i per la situació personal havia de ser ell. A vegades hem tingut punts de vista diferents, però ha estat un enriquiment. Si és una sindicatura gran, hi ha molta gent amb qui comentar les coses, perquè té diferents equips. En canvi nosaltres només tenim una secretària. És molt important poder fer aquests intercanvi d'opinions per arribar a una solució que sigui acceptable per a tothom. N'Emili ha estat

una pèrdua molt gran, perquè era una persona que tenia un gran criteri. Nosaltres no som juristes, però quan tenim un problema els serveis jurídics del Consell ens el resolen. Però és aquest criteri que tenia n'Emili el que ara ens fa falta. Amb ell podíem parlar de qualsevol cosa.

El Govern Balear no té Sindicatura de Greuges...

En l'àmbit de les Illes Balears hi ha un desert absolut pel que fa a sindicatures de greuges. En el cas del Govern Balear n'hi hauria d'haver una però els partits polítics mai no han arribat a un acord per elegir un síndic de greuges. Pel que fa a Consells Insulars, només té Sindicatura el de Menorca i pel que fa a ciutats, només Palma, on la institució funciona molt bé. Nosaltres hi tenim molt bona relació. A Menorca, el fet de ser tres síndics facilita l'elecció perquè cada partit en pot triar un i és fàcil arribar a un acord. En canvi el Govern Balear no ha trobat mai una persona de consens.

Com ha estat l'experiència personal en la institució?

Primer de tot he d'agrair que em fessin aquesta confiança. A més em va arribar quasi amb la jubilació i és un servei al qual m'he pogut dedicar. Un servei, s'ha de dir que completament gratuït, que per jo ha estat molt polít. És poder veure els problemes de les persones des de l'altra banda i açò et dona una visió molt més àmplia de la realitat. Estic molt contenta per aquesta confiança que m'ha permès copsar els problemes de la gent des d'una òptica diferent i per poder ajudar, contenta que gràcies a la nostra actuació s'hagin pogut arribar a solucions en molts de casos. El nostre deure és que la gent quedi satisfeta amb la nostra gestió.

Pàgines patrocinades per

Polígon La trotxa
Avinguda de sa Beguda, 7
07730 ALAIOR - Menorca
ILLES BALEARS

Tel. 971 37 81 57
Fax 971 37 90 41

info@construccionesolives.com
www.construccionesolives.com

Equip de Govern - Ajuntament d'Alaior

L'Ajuntament amplia el control d'aforament a les platges del municipi

L'Ajuntament d'Alaior ha contractat un servei de vigilància a les platges del municipi, amb l'objectiu d'ampliar i intensificar el control d'aforament i el compliment per part dels usuaris de les normes de seguretat.

D'aquesta manera, aquest servei complementa la tasca de vigilància ja duita a terme per l'equip de socorrisme.

Per tal d'evitar aglomeracions i una massificació de les platges, si s'escau, l'Ajuntament procedeix al tancament dels accessos de vianants i del pàrquing per un temps específic, d'una o dues hores, segons sigui necessari, una vegada està complet l'aforament, com ja s'ha fet en diverses ocasions a la platja de Son Bou.

Així mateix, quan una zona de la platja està contemplant una imminent massificació de persones, aquesta es delimita per tal de desviar els usuaris cap a les zones amb més espai lliure.

José Luis Benejam, batle d'Alaior, ha remarcat que «és necessari exercir un estricte control d'accés a les platges, perquè tots puguem gaudir-ne amb la màxima seguretat».

De la mateixa manera, Benejam fa una crida a la ciutadania a respectar les normes establertes a Son Bou i Cala en Porter, i entendre que si l'aforament de la platja està complet, no s'hi podrà accedir per qüestions de seguretat pública.

L'Ajuntament inverteix 9.000 euros en el canvi de lluminàries a leds

Amb l'objectiu de seguir promovent actuacions d'eficiència energètica, l'Ajuntament d'Alaior ha invertit 9.000 euros en el canvi de lluminàries a led a la carretera general i a la carretera Nova, des de la rotonda del Llangardaix fins al pàrquing de la deixalleria.

La lluminària led és una tecnologia més duradora que la tradicional, millora la visió i és molt més respectuosa amb el medi ambient. A més, els costos de manteniment són més baixos i la vida útil d'aquests llums és superior als 10 anys.

El consistori preveu reduir en un 50% el consum, i calcula que en uns 3 o 4 anys s'haurà amortitzat bona part de la inversió.

Aquesta acció se suma a les ja desenvolupades durant els últims anys, com el canvi a llums led efectuat l'any 2018 a totes les instal·lacions esportives: el camp municipal "Los Pinos", el camp de futbol 7, els poliesportius municipal i el de l'IES Josep Miquel Guàrdia, l'annex del Col·legi Doctor Comas, i el Club Hípic, o el recobriment amb plaques solars de l'aparcament que es troba al costat del poliesportiu i la instal·lació de més càrregues elèctriques per a cotxes, projecte que es va presentar el passat mes de juny i que començarà a desenvolupar-se com més prest millor.

L'Ajuntament seguirà canviant il·luminació del municipi a aquesta tecnologia més moderna i menys contaminant, sobretot a les vies de circulació, carrers i edificis municipals.

S'AUBA
REVISTA D'INFORMACIÓ DE SANT LLUÍS

IRIS
Setmanari d'informació i cultura

S'ULL de SOL
Revista cultural d'Alaior

xerra i xala
Revista des Mercadal

EN AQUESTS MOMENTS D'INCERTESA,
COMPTAR AMB TU ÉS MOLT VALUÓS PER NOSALTRES.
CONFIA EN LA PREMSA DE PROXIMITAT,
FES-TE SUBSCRIPTOR!

AQUESTA APP SALVA VIDES

PROTEGEIX-TE A TU I PROTEGEIX ELS ALTRES
DE FORMA SEGURA, **ANÒNIMA** I IMMEDIATA

Baixa-te-la a
coronavirus.caib.es

GOVERN
ILLES
BALEARS

Redacció

La llei i la Universitat sobre el canvi de nom de Baixamar

La decisió de baratar el nom del carrer de Baixamar pel de Santiago Pons Quintana ha de complir amb la Llei de normalització lingüística de les Illes Balears. Aquesta llei estableix que:

Els noms de les vies urbanes han de ser determinats pels ajuntaments corresponents, també amb l'assessorament esmentat, donant preferència a la toponímia popular tradicional i als elements culturals autòctons.

L'assessorament ha de ser de la Universitat de les Illes Balears. La Comissió d'Assessorament Lingüístic de la UIB va emetre un informe el 30 de març indicant que el nom de Santiago Pons Quintana per a un carrer no vulnerava l'article, però no es pronunciava sobre la possibilitat que en substituís un altre de tradicional des de fa segles. La redacció de S'ull de Sol ha demanat sobre com calia entendre l'informe a aquest departament de la UIB, i la resposta és que ells només informen sobre la correcció lingüística però que no informen sobre la validesa de substituir-ne un per un altre, que açò és competència i responsabilitat jurídica dels ajuntaments.

Quan es va morir el Sr. Pons Quintana, J.L. Benejam es va anunciar d'immediat que posarien el nom d'en Santiago al carrer de Baixamar. L'oposició i diferents col·lectius van advertir que no era la manera més adient d'honorar-lo. Què n'hi havia d'altres de millors. Però el govern de PP no va aturar el tràmit. Va incloure en l'expedient l'informe de la UIB molt concís, com si no conegués que es tractava d'una substitució d'un nom popular, com si només li haguessin demanat de si era idoni posar el nom de Pons Quintana a un carrer.

El CEL va advertir d'aquesta anomalia i va demanar que l'Ajuntament donàs a conèixer exactament la consulta que havia fet a la UIB. Qüestió que encara no s'ha contestat. De tota manera la resposta de la UIB a la nostra redacció passa tota la responsabilitat a l'Ajuntament. L'Ajuntament haurà de determinar de quina manera el nom de Santiago Pons Quintana pot tenir preferència com a toponímia popular tradicional o com a element cultural autòcton per damunt del Baixamar, i complir així l'exigència de la Llei.

Centre d'Estudis Locals d'Alaior

Baixamar, un topònim històric per conservar

El nom del carrer Baixamar no s'ha de perdre per sentit comú. Allò antic, propietat de tots els alaiorencs, no es pot fer desaparèixer per l'interès d'uns pocs. Hem de fer cas del rigor científic amb arguments davant decisions unilaterals.

A partir del traspàs de Santiago Pons Quintana, l'actual batle d'Alaior afirmà a través dels mitjans de comunicació que en el primer ple demanaria que l'actual nom del carrer de Baixamar fos canviat pel de carrer Santiago Pons Quintana.

Abans del ple, el CEL va presentar un informe amb diferents arguments tècnics i una proposta a l'Ajuntament d'Alaior perquè es tenguí present a l'hora de prendre una decisió.

Atenent a la normativa vigent, el nou nom de la via urbana que sorgeixi de la proposta ha de ser justificat per

un informe del Servei de Normalització Lingüística de l'Ajuntament, amb l'assessorament de la Universitat de les Illes Balears i altres aportacions científiques.

La normativa demana que donin preferència a conservar els noms populars tradicionals, com és el nom del carrer Baixamar, o els elements culturals autòctons.

El CEL va realitzar dues propostes per retolar un carrer que inclogui el nom de Santiago Pons Quintana:

Carrer de Baixamar, dedicat a Santiago Pons Quintana. 1929-2020. Industrial i activista social.

Carrer des Forn, dedicat a Santiago Pons Quintana. 1929-2020. Industrial i activista social.

En el cas que s'optés pel carrer de Baixamar, i ja que és dedicada a Sant Antoni, se'ls proposa que la dedicatòria sigui atorgada al carrer de s'Androna, per no perdre un element cultural històric alaiorenc.

A hores d'ara, l'Ajuntament no ha tornat cap resposta al CEL sobre aquestes aportacions ni a les al·legacions de l'aprovació del canvi de reglament de concessió d'honors i distincions. El que es vol aprovar per majoria absoluta s'hauria de pactar amb tots els partits polítics a partir de les aportacions tècniques i de la ciutadania.

No s'ha de tornar al temps de la Segona República, Guerra Civil i la Postguerra en què els noms s'imposaven segons la ideologia política imperant del moment. La cultura popular i la història d'Alaior, com s'ha demostrat amb el temps, sobreviu als canvis partidistes.

Redacció

Un femer prehistòric aportarà nova informació

Els Amics del Museu de Menorca han realitzat una nova campanya d'excavacions a Torre d'en Galmés els passats mesos de juliol i agost.

La intervenció ha estat codirigida pels arqueòlegs Borja Corral i Carlos de Salort i les tasques de restauració han anat a càrrec dels restauradors-conservadors Francesc Isbert i Cecília Ligeró. Hi han participat 10 estudiants i graduats de les Universitats Autònoma de Barcelona i de Madrid i voluntaris de Menorca.

La campanya s'ha dividit en dues fases: tres setmanes d'excavació al jaciment entre els dies 21 de juliol i 10 d'agost; i feines de laboratori arqueològic i de restauració-conservació durant el mes d'agost al local de l'associació.

L'excavació que va començar l'any passat al sector nord del poblat, pretén descobrir l'antiguitat i la funcionalitat d'un conjunt d'estructures de la part alta, molt a prop dels talaiots i que, possiblement, es correspon a la més antiga.

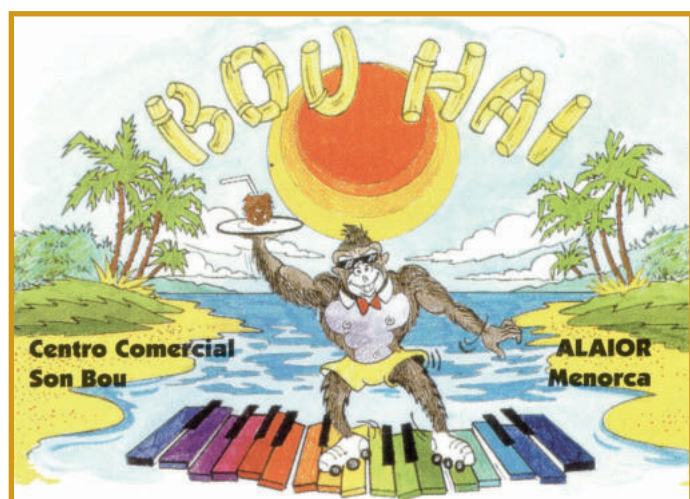
Durant les tres setmanes de tasques es va despendre-

gar una primera estructura de planta circular que podria ser una casa talaiòtica amb un portal situat a l'est, cosa poc habitual en les cases talaiòtiques conegudes.

Els arqueòlegs comenten que coneixen bé com eren les cases del talaiòtic final (500-123 aC) gràcies a diferents intervencions arqueològiques a la part baixa de Torre d'en Galmés, però no saben gaire sobre les cases anteriors a aquest període.

La intervenció s'ha fet entorn a la casa del cercle 6 del recinte, i la troballa més interessant ha estat un femer que, després del treball de laboratori, els arqueòlegs esperen que els porti nova informació per conèixer millor com vivien els habitants d'aquella casa. A partir dels fragments

de ceràmica recuperats pensen refer algunes peces de ceràmica. També han trobat restes òssies d'animals i cendra, que seran analitzades per la Universitat de Granada.

Redacció

Agost

Les vaques artístiques tornen a pasturar

Durant el mes d'agost, l'Ajuntament ha reestrenat l'exposició Vaca Street Art, després que s'exposés fa 6 anys per primera vegada i que consisteix en la mostra a l'aire lliure de vuit vaques decorades per diversos artistes menorquins i col·locades a diferents punts de la població: es Convent, Av. P. Huguet, rotonda de l'institut, Sant Pere Nou, es Fossar, Pla des Borrassos, rotonda d'entrada pel polígon i Dalt ses Penyes. Les pintures són dels artistes Crisitina Cardona, Enric Gol, Tanus, José Cáceres, Pere Pons, Kenjiro i Jasimo, Zaca i Pau Sintes. Aquesta exposició ofereix l'oportunitat de tornar a gaudir de l'art tot passejant pels carrers acollidors d'Alaior.

Secret concert a Llimpet

El dia 15 es va realitzar un *Secret concert* al lloc de Llimpet. Organitzat per Wanderlust Menorca en col·laboració amb la propietat de Llimpet, es va brindar una nova forma d'oci cultural que s'ofereix des de fa un any. Els assistents es van dirigir a aquest lloc sense saber qui hi actuaria. La vetlada va comptar amb Lara Pons, Dani Juanico, Maria Mus, Carlos Maestro i el propi grup Wanderlust, Gemma More i Paolo Scarpa. Cada artista va interpretar diferents peces musicals, d'aquesta manera els assistents van poder escoltar diversos estils musicals. Entre cada intervenció dels artistes, es va poder gaudir d'un atractiu sopar.

Concert de Joana Melià as Ramal

El dia 21 es va iniciar el cicle de concerts "Íntim i d'aquí" que representava la represa dels actes culturals organitzats per l'Ajuntament amb el patrocini del Consell Insular. En aquesta primera ocasió actuaren Joana Melià i Joshua Borràs a la plaça des Ramal. El concert acústic de la mà de l'alaïorenca i el palmèsà es realitzà en un espai tancat amb aforament limitat. El repertori consistí en cançons en anglès, rearmonitzades pel guitarrista, de grans clàssics com "Fly me to the moon" (Frank Sinatra) o "Just the two of us" (Grover Washington Jr). També van interpretar temes més actuals, preparats durant el temps de confinament, com "Love is a beautiful thing" (Vulfpeck) o un homenatge al recent desaparegut Pau Donés (Jarabe de Palo), amb la cançó "Agua". Tampoc van faltar cançons populars menorquines com "Roseret" o "Sa balada d'en Lucas". Va ser una vetlada animada i amb un bon acolliment per part del poble.

Foto: Tiago Reurer

Rita Barber actuà a Sant Pere Nou

El dia 25, dins el cicle "Íntim i d'aquí" organitzat per l'Ajuntament i patrocinat pel Consell Insular, la cantant i actriu d'Alaior Rita Barber, acompanyada al teclat per Germán Barrio, va oferir un magnífic concert on va posar de manifest, una vegada més, les seves grans qualitats vocals i interpretatives. Com és habitual, va cantar alguns fados, però també altres cançons, algunes musicades per ella mateixa com els dos poemes de García Lorca o una emotiva versió d'un poema de Sílvia Pons "Mon pare em fou faroler", que tant va emocionar el públic i com la mateixa poeta, present en el recital. Molt emotiva i aplaudida va ser també la cançó pròpia de Rita Barber inspirada en el glosat i dedicada a la memòria de son pare, com molt aplaudida fou la cançó "Paraules d'amor" de J.M. Serrat interpretada juntament amb el baix Simón Orfila. Una vetlada de gran nivell per part dels dos intèrprets que van oferir diversos bisos davant els reiterats aplaudiments del públic assistent. Rita Barber va agrair a l'Ajuntament la organització del concert i que hagués sabut rectificar respecte de la suspensió

dels actes culturals, a la vegada que va fer una reivindicació de la cultura i de la necessitat de mantenir l'activitat cultural en benefici de tothom.

Foto: Tiago Reurer

Concert de Cris Juanico a l'institut

El dia 30, també dins el cicle "Íntim i d'aquí" organitzat per l'Ajuntament i patrocinat pel Consell Insular, el cantautor Cris Juanico va oferir un concert que en principi estava previst al pati de l'institut Josep Miquel Guàrdia i finalment es va celebrar a l'annex esportiu a causa de la inseguretat atmosfèrica. Aquest fet va deslluir un poc l'acte a causa de la mala acústica del local. A pesar d'aquest inconvenient el públic assistent va gaudir d'un concert generós en interpretacions. Juanico presentava el seu nou disc *Viu* i aquesta era l'única ocasió a Menorca en què pogué comptar amb tota la banda que el va enregistrar: Quim Ribó, guitarres elèctriques, Blanca Coll, violí elèctric, Lluís Gener, baix, i Pere Moll bateria, a més de la guitarra i guitarró del mateix Juanico. A més d'oferir cançons del nou disc, es van interpretar també cançons d'altres discos o fins i tot alguna de Ja T'ho Diré. Tres bisos van tancar una vetlada esplèndida, en què Cris Juanico va reivindicar en diverses ocasions la cultura i de com és ara més necessària que mai, així com també va agrair a l'Ajuntament l'organització del concert i l'assistència del públic.

Fotografia de Tóbal Esbert: racons, moments i colors as Mercadal

El fotògraf local Tóbal Esbert ha exposat a l'espai cultural ca n'Àngel des Mercadal des del 19 al 30 d'agost. L'artista ha portat al centre de la vila una mostra de les seves imatges especials del terme d'aquell municipi: Fornells, Pregonda, Cavalleria... Són instantànies molt recercades, estudiades i seleccionades. Del contacte pacífic de la superfície del mar amb la vorera de detalls humans: barques, casetes, pedres. Però també un col·lecció de jocs de la natura potent i al mateix temps capriciosa. Com sempre, en Tóbal fa una feina minuciosa de cercar aquell instant únic en què les circumstàncies especials del dia arrodoneixen un paratge amb una llum única, un indret que ell visita en diferents èpoques fins que aconsegueix captar un moment irrepetible, una composició d'elements que es converteixen en art. A més de les voreres des Mercadal, va incloure fotografies de zones del camp i unes poques que eren de la resta de Menorca.

Cinema a la fresca al Centre de Gravat

Durant el mes d'agost han continuat les sessions de Cinema a la Fresca, que organitzen els Amics i Amigues d'Alaior, al pati del Centre Internacional de Gravat cada dimarts. Les pel·lícules, sempre en versió original subtitulada, que s'han projectat durant aquest mes han estat les següents:

Dia 4. *Parásitos*, producció de Corea del Sud de l'any 2019, dirigida per Bong Joon-ho i que va ser reconeguda amb els millors premis, entre ells 4 Òscars o la Palma d'Or a Cannes.

Dia 11. *Les misérables*, pel·lícula anglesa de l'any 2012, dirigida per Tom Hopper i premiada amb 3 Òscars i Globus d'Or.

Dia 18. *Nadie sabe*, llargmetratge japonès de l'any 2004, dirigit per Hirokazu Koreeda.

Dia 25. *Tres anuncios en las afueras*. Pel·lícula anglesa del 2017, dirigida per Martin McDonagh.

Pàgines patrocinades per l'Ajuntament

Jaume Tanus

Quines coses...

De salses i “caballitos”

Un dia de 1760 a Menorca es posava la primera pedra d'allò que seria l'església i el cos de Sant Lluís, a un dels plans cedit, o mig venut, del lloc de Binifadet. Hi estaven presents, entre d'altres, a part del paborde Gabriel Saura, que en representació del bisbat —per aquella època fora de l'illa— donaria la benedicció a l'acte, l'arquitecte del projecte Antoine d'Allemand, i el governador a Menorca, Felicien de Boffin. Tots tres, convidats després a la recepció a casa dels senyors del lloc que va aportar el terreny, on es trobarien, a més de la propietat del lloc, el senyor Bernat, la seva esposa, la senyora Llorença, i les tres filles, el majoral i la criada de tota la vida, Matilde, que els tenia preparat el pisolabis, consistent en escopinyes gravades del port de Maó i llagostins, tot acompanyat d'un exquisit vi blanc elaborat a la mateixa possessió.

No explicaria aquella recepció amb detall si no fos perquè s'hi donaren dos fets gairebé de transcendència mundial. Primerament pel regal que, en nom de Lluís XV, faria el governador a la senyora Llorença, i que aquell va anunciar com un “caballito”. La senyora, en sentir-ho, va dir que ella justament no sabia muntar; comentari al qual el governador va contestar: “Siempre hay una primera vez, madam”. I ella afegí que tenia el cul molt feixuc. I el governador seguidament digué: “Y blanco”. Aquí el senyor Bernat ja va alçar les orelles. I per acabar de fer el tap, aquell va dir: “Blanco, y muy fino, señora”. Allà va ser quan el senyor va inquirir: “Bono, sembla que te l'ha vist”. Però, immediatament, el governador va dir que es tractava del “caballito” que era blanc i molt fi. Aleshores dos soldats es presenten amb l'objecte embolicat, i que la senyora va descobrir. Es tractava d'un bidet, cosa totalment desconeguda. Ja que era el segon que produïa la fàbrica Sevres; el primer havia estat regal del rei a madame Pompadour. El governador va mostrar amb gestos com s'emprava l'aparell davant la senyora, i ella ben avergonyida.

I després es va passar a les escopinyes i els llagostins, als quals na Matilde hi va posar una salsa feta per ella, que per error havia fet en debatre uns ous dintre d'un ribell on hi havia oli, i veient l'empasta, hi va afegir uns alls picats, i ho va presentar com a “salsa maonesa”. El resultat va ser que el duc de Richelieu se la va fer seva i la va presentar a França amb el nom de “mayonnaise”. I de llavors, a pesar de les queixes de na Matilde, pels segles dels segles la salsa va quedar així de mal batejada.

Miquel À. Marquès Sintes

Iniciada la consolidació de les pintures grisalles del Convent

El 28 de juliol es va iniciar el treball de consolidació i restauració de les pintures grisalles del convent de Sant Diego, projecte impulsat per l'Agència d'Estratègia Turística de les Illes Balears (AETIB).

El pressupost per realitzar aquesta tasca és de 328.368 € i forma part dels 884.693,28 € que la Comissió d'Impuls del Turisme Sostenible de les Illes Balears va atorgar de la recaptació de l'impost durant l'any 2016, al projecte “Rehabilitació de patrimoni i dotació del convent de Sant Diego” amb l'objectiu de finalitzar la rehabilitació integral del convent amb la instal·lació de la climatització, la finalització de dues sales dedicades a un nou ús, la neteja i impermeabilització de l'aljub i la restauració completa de les pintures grisalles.

Avui aquest projecte des de l'AETIB el defineixen com a “Redistribució d'espais per a ús de gastronomia i rehabilitació de pintures murals al Convent de Sant Diego”.

El treball de consolidació i restauració de les pintures grisalles situades al claustre del convent de Sant Diego va a càrrec de l'empresa ÁRTYCO (Arte, Conservación y Restauración), amb quatre professionals de la conservació, té una durada de vuit mesos i la responsable de l'equip tècnic, Ana Martín, indica que es té previst que la intervenció es desenvolupi fins al mes de desembre o principis de gener.

Les tasques consisteixen en la neteja i consolidació de les pintures grisalles que s'han conservat a tot el voltant de la planta baixa, una pintura localitzada a l'escala d'accés a la primera planta i una altra més a la pròpia primera planta. A més, es netejaran les pedres clau de les voltes d'aresta de les plantes baixa i primera. Les pintures s'han conservat gràcies a les capes de calç que les han protegit durant anys.

D'algunes de les pintures grisalles només se'n podrà recuperar una part, ja que amb la construcció de les cases a la planta baixa realitzada a final del segle XIX, es van fer malbé a causa de la construcció de parets mitgeres i fumerals, bàsicament.

Les pintures grisalles servien per explicar aspectes de tipus religiós, de forma didàctica, a la població alaiorenca gairebé analfabeta de l'època.

Junts per Lô

Amb veu i vot

Educació no formal, un pilar que no pot caure

L'educació és, juntament amb la sanitat, un dels pilars més importants de la societat. Invertir en educació és invertir en la qualitat de vida de totes les persones i, per tant, repercuteix en la prosperitat d'un poble. Ateses les conseqüències socials derivades de la COVID-19, cal invertir-hi més energia, més temps i més recursos, tant materials com de personal.

Les circumstàncies excepcionals creades per la pandèmia de la COVID-19 obliguen a tots els serveis que atenen infants i joves a seguir unes condicions més exigents que encareixen els costos i rebaixen els objectius. Tot açò, repercuteix directament en l'oferta de les APIMA, clubs, escoles i altres ens (públics i privats) que es dediquen a l'oci infantil i juvenil.

Així mateix, l'oferta educativa no formal cada cop més esdevé un factor que iguala les possibilitats de resultats de les persones que componen les generacions d'avui en dia. L'educació no formal forma part del creixement i desenvolupament integral de la personalitat dels infants i adolescents. Per açò, es fa imprescindible poder oferir aquests serveis en condicions adequades i amb les mesures sanitàries existents.

Si també tenim en compte les condicions en què es durà a terme l'escolarització d'infants i adolescents, suposarà un veritable augment en les necessitats de la oferta complementària com són les escoles matineres, menjadors escolars, activitats extraescolars i altres serveis per als més petits.

A més, la nostra població es veurà afectada per un nombre d'aturats per damunt del que és normal. La necessitat d'ocupar també demanda a l'Ajuntament la necessitat d'afavorir contractacions fins ara no existents o existents en menor nombre.

L'Ajuntament té capacitat econòmica i mecanismes per transferir recursos als ens que organitzen serveis extraescolars i educació no formal en general. És per tot açò que volem que l'Ajuntament obri una **línia extraordinària d'ajudes econòmiques per a les APIMA, clubs, i ens de qualsevol tipus que facin educació no formal** per tal que puguin mantenir o fer créixer els seus serveis de tot tipus durant el proper curs. Per tant, les exigències formals han de ser d'urgència: simples i elementals. A més, s'ha d'avançar l'ajuda que es concedeixi sense esperar a la seva finalització. També volem que si l'ajuda es concedeix un cop iniciada l'activitat, igualment tenguí efectes retroactius i s'inclougi des del principi del servei.

L'educació no formal és cabdal per mantenir una comunitat activa i en creixement, per açò la responsabilitat de mantenir-la viva és de tota la ciutadania. Ara bé, els responsables polítics també han de fer la seva feina i preveure les circumstàncies socioeconòmiques que ja toquen a la nostra porta.

Jordi Odri

Herois, valents i resistents

En aquest temps de dificultat en què vivim atacats per una plaga i mentre, amb temps, es resol la qüestió (la ciència no pot anar a la carrera, ni s'inclina a les nostres necessitats d'immediatesa), veiem actituds heroiques, persones valentes i perseverances resistents.

Herois destacats tots els hem vist, encara que alguns ja els han oblidat a les terrasses dels bars, ("és la seva feina..."). Tots ells donant més enllà de l'obligació i amb intens sentiment solidari, voluntaris silenciosos, cuidadors esforçats, veïns disposats. Valents que s'han mantingut al peu del canó, organitzant actes culturals amb garanties i amor, o els que han acudit a fer reparacions a les cases amb mascaretes, oferint el seu ofici o el seu art. Aguantant els petits negocis oberts amb sentit de servei. Resistents a la por i a les petites incomoditats provocades per la malaltia, entenedors de la situació i actuant cívicament, respectant les mesures que són el que tenim de moment, defugint teories "conspiracionistes" i també aquest desig buit de trobar culpables en tost de cercar solucions.

Però també han surat les actituds més estúpides i egoïstes, d'infant mal criat just fet a mida per la societat de consum, fervents defensors dels seus drets passats per aigua (quin avorriment sentir-los!) per justificar el jo, jo, jo... i totes les meves coses, joguets d'adults que actuen com fillets. Tots aquells que estimen les coses i empenyen les persones.

No adjectivaré els que han aprofitat per enriquir-se més, per plorar perquè enguany no guanyaran tant com és habitual, els que volen compensar les pèrdues d'aquest any com si repartissin els guanys en els temps de vaques grosses (exemplar la banca que encara no ha tornat els ajuts que entre tots vam posar perquè sortissin de la crisi anterior). O ploren, o guarden un silenci vergonyós.

No sento cap llàstima per ploramiques i polemistes de barra incapaços del més mínim esforç per la comunitat en què viuen. Que us aprofiti el vostre súper-Jo!

Guillermo Comba Morayta

Microrelats

BRUMA

Habían quedado en la playa, pero la bruma era tan espesa que sólo pudo percibir el aliento de la mujer que amaba.

Partit Popular d'Alaior

Milliores per valor de 55.000 € a les instal·lacions escolars

L'Ajuntament d'Alaior ha realitzat diferents accions d'intervenció i millora als diferents centres educatius del municipi, d'acord amb les necessitats de cada centre, aprofitant que durant els mesos d'estiu no hi ha hagut activat escolar, ni tampoc d'oci a causa de la pandèmia de la Covid-19.

L'objectiu principal d'aquestes tasques ha estat la remodelació de les façanes dels col·legis CEIP Doctor Comas i CEIP Mestre Duran, els dos col·legis públics de primària del municipi, feina que ha estat realitzada per la brigada municipal amb un important estalvi de recursos. Cal destacar que aquesta obra de millora era molt important, a causa dels anys que tenen aquests edificis municipals.

Els treballadors municipals també han revisat i pintat els murs exteriors i gelosies del CEIP Doctor Comas, el Col·legi La Salle, l'Institut Josep Miquel Guàrdia i l'Escoleta Infantil Es Pouet Nou.

Es calcula que el cost total d'aquesta inversió hauria estat superior als 55.000 euros si s'hagués externalitzat. En ser realitzada per la brigada municipal, els costos per a l'Ajuntament són aproximadament del 10% (pintura i elevadors). Per tant, s'ha estalviat un 90% del cost per a les arquitectures municipals.

Per altra banda, cal destacar també que el consistori ha ofert diferents espais als centres escolars, principalment a la zona esportiva, per tal d'espaiar més els fillets i filletes durant els moments del pati, que és quan més espai necessiten els centres. L'equip de govern els ha comunicat que tot el que necessitin estarà a la seva disposició i que es farà tot el possible per ajudar-los durant aquests temps incerts.

L'Ajuntament ha adjudicat les obres de millora d'un sector de l'Avinguda de la Indústria, per un total de 100.184,26 euros.

L'objectiu principal del projecte és la reconstrucció del paviment nord del carrer, que actualment està notablement deteriorat a causa de l'existència de diferents activitats que el castiguen en sobrepès i la millora de l'asfalt a tot el sector esmentat.

També es col·locaran noves vorades de formigó prefabricades, amb la peculiaritat que seran remuntables, per evitar les rampes afegides que trobam de forma generalitzada.

D'altra banda, es crearan quatre nous trams de vorera davant els passos de vianants, de 4 metres de llarg, per dotar-los de major visibilitat i seguretat, a la vegada que s'adaptaran també a la supressió de les barreres arquitectòniques.

Així mateix, també es realitzarà una petita xarxa d'aigües pluvials per recollir l'aigua de la vorera nord i una nova canalització de l'enllumenat a la mateixa vorera.

Pel que fa al carreró de connexió amb el carrer Mallorca, aquest projecte també contempla una nova capa d'aglomerat a la ja existent per reparar els desperfectes, i la reforma del tram de vorera de la intersecció.

Enrique Cuadra

El "pacto de San Sebastián"

Aquest mes d'agost s'ha esdevingut el 90è aniversari del que va ser l'embrió de la República. Havia caigut la dictadura de Primo de Rivera i Alfons XIII havia nomenat el general Berenguer, en un intent de restauració de la Constitució de 1876 que el Rei havia violat en recolzar el cop d'Estat del Capità General de Catalunya. Aquest breu període és el que es va anomenar la "dictablanda", quan Dámaso Berenguer va legalitzar la CNT i el partit comunista, va aprovar una amnistia, i pretenia recolzar-se en els liberals i els anomenats monàrquics constitucionalistes, per salvar la monarquia.

No s'ha d'oblidar que la dictadura de Primo de Rivera, amb el seu Directori Militar primer, i amb la seva Unió Patriòtica més tard, va ser un règim prefeixista, recolzat pels sectors militars africanistes, lliurat al caciquisme més reaccionari, a un catolicisme bel·ligerant i fanàtic que va donar a llum l'Opus Dei i va incloure en el Codi Penal la seva campanya contra la blasfèmia: va tancar el Parlament, va perseguir els anarquistes i comunistes, va introduir la censura de premsa, va eliminar la llibertat de càtedra, va destituir o deportar intel·lectuals... No obstant açò, cal admetre que la Dictadura de Primo no va ser sanguinària: no va assassinar ningú, com després va fer Franco. Però va ser la llavor de la Guerra Civil.

Osorio Gallardo havia escrit "España vive sin Constitución". Alcalá Zamora, ministre amb Alfons XIII, va concitar el suport d'alguns militars que van desertar del projecte de Primo de Rivera: Queipo de Llano, el general Aguilera, que havia estat president del tribunal que havia de jutjar les responsabilitats polítiques de la Guerra del Marroc (el famós expedient Picasso), el cap de l'Estat Major general Pozas, o el mateix general Goded, a més de notables artillers i mariners. Quan Primo de Rivera va convocar tots els capitans generals d'Espanya, per reafirmar la seva autoritat només va obtenir el suport de Sanjurjo. Alfons XIII en nomenar el general Berenguer intentava salvar la Monarquia. Era massa tard. I l'almirall Aznar, que el va succeir, es va veure desbordat per l'onatge republicà.

Indalecio Prieto havia dit a l'Ateneu de Madrid el 25 d'abril de 1930: "Hay que estar con el rey o contra el rey". I així, el 17 d'agost de 1930, Fernando Sasiain (el batle de Sant Sebastià que va proclamar la República) exercia d'amfitrió. Més enllà dels assistents, els historiadors solen oblidar qui va ser l'organitzador: José Salmerón, el fill de D. Nicolau, president de la primera República. S'hi va adherir Marañón (metge personal del Rei) i el mes d'octubre, Prieto aconseguia l'adhesió del PSOE al Pacte de Madrid. Després es va constituir el Comitè Revolucionari, va fracassar la vaga, i es va avortar la insurrecció militar. Però a Sant Sebastià es va posar el basament de la segona República, amb Corts Constituents i un Estatut per a Catalunya. Pel vot de la dona i la reforma agrària. Contra el Rei. Però res a veure amb la situació actual i la de Joan Carles de Borbó, ex-rei. Caldrà esperar que siguin els tribunals els que determinin les seves responsabilitats, no el Congrés. Per respectar la llei. El contrari és demagògia.

Gran Recapte Solidari: 250 kg de menjar

Després de la donació de 2 tones d'aliments de primera necessitat a Càritas i Creu Roja que vam fer a principis de juny, des de la Cooperativa vam proposar a tots els nostres socis i clients que s'animessin a participar durant els mesos de juny i juliol en un gran recapte solidari per tal d'ajudar a totes aquelles persones que més pateixen les conseqüències econòmiques i socials de la Covid-19 a la nostra illa. Un gran recapte solidari que de manera extraordinària, estigués coordinat des de les nostres botigues amb punts de recollida d'aliments i que aniria destinat a parts iguals entre Creu Roja i Càritas Diocesana. De manera periòdica, ambdues entitats van anar passant per les nostres botigues a recollir els productes i a través d'en Josep Maria Teis, membre del Consell Rector, els vam demanar que ens fessin arribar un detall per poder informar-vos posteriorment.

Creim que el balanç no podia ser més positiu i la suma entre les botigues des Ra-

mal i Central a Alaior, més la botiga des Migjorn, ha donat a com a resultat que s'han recollit aproximadament 250 kg de menjar segons el recompte que ens han facilitat. Açò equival a més de 300 productes de primera necessitat entregats, tals com llet, farina, arròs, ciurons o sucre que de manera generosa, van anar dipositant.

El nostre compromís i la nostra solidaritat no s'acaba a aquí perquè seguim mantenint els punts de recollida com hem fet sempre a San Crispín ja que forma part del nostre ADN. Durant aquesta tardor i hivern, que sabem que seran difícils per a gran part de la població, voldrem tornar a activar un segon gran recapte i és per açò que ja hem iniciat contactes amb la Fundació Bancària de La Caixa per tal que s'afegeixi en una acció coordinada.

Redacció

Enigma de setembre, preferent per a 6è i 1r d'ESO

Enigma de setembre. TINDRAN PREFERÈNCIA ELS ALUMES DE 6è DE PRIMÀRIA I DE 1r D'ESO D'ENGUANY.

Llegint els articles podreu deduir quina part de l'enigma poden aportar alguns dels articles. No tots els articles entren en el joc, només els que tenen asterisc al final del text. També part de les respostes poden ser en totes les fotos del mes, incloses la portada i la contraportada. Guanyarà 25 € qui ho tingui millor i hagi enviat primer la solució a: sulldesol@gmail.com, si encertau us demanem una còpia del DNI per comprovar l'edat.

1. Per quant es multiplicarà el nombre dels vuitantins?
2. Qui sembla que s'entrena per ser "tonto"?
3. Quants centres educatius donen la seva opinió del començament de curs?
4. On és el femer antic?
5. En què es basa l'aportació de la premsa a la democràcia?

Solució de l'enigma d'agost.

1. On és el lloc del brindis? El brindis de la portada era en el local que ha muntat el CEL al carrer de sa Muntanyeta, 1.
2. On van anar per anís? Els excursionistes de sa Parròquia van anar a na Macaret per anís per treure's les paparres de damunt.
3. Què volia dir PEYGI? La marca de begudes i sifons volia dir Petrus y Giménez.
4. Quins números li falten al Virgen del Carmen? En la foto de les jugadores de basquet falten els números 1,2,3 i 11.
5. Què alimenta l'eutrofització? L'eutrofització és la reacció de l'aigua que provoca el color brut a Cala en Porter com a reacció als nitrats i als fosfats.

Espai patrocinat per

Na Clara Allès Pons va guanyar els 50 € de l'enigma d'agost.

Paco Perea / AHFM

El CE Alaior tanca la temporada amb un dèficit de 3.102 €

La temporada del coronavirus es va tancar per al CE Alaior en l'Assemblea General que, com és habitual, va estar absenta de la massa social, que un any més no va aparèixer a la convocatòria. Va obrir l'acte el president Antoni Alzina que donà la benvinguda als assistents i tot seguit es va passar a l'informe esportiu per part de Ramón Melià (futbol base, juvenil i futbol sala), amb un repàs de les activitats generals i la particular del canvi d'entrenador a l'equip juvenil de la Lliga Balear a la jornada 13a, (Felipe Gornés / Jesús Carretero). Seguidament, Llorenç Pons va repassar l'informe corresponent a la Regional, que va qualificar de temporada positiva per la bona sintonia dels jugadors i l'equip tècnic, que havien aconseguit les semifinals a la Copa i la segona posició a la lliga al moment de l'aturada. En general es va valorar positivament la temporada marcada pel Covid-19, que la va deixar amb prop de 3 mesos sense activitat. No es va presentar cap informe de les activitats socials de la temporada.

La Gestió econòmica

El representant de CECOME va ser l'encarregat de notificar la situació comptable de la temporada 2019/20, la qual també va estar afectada pel COVID-19. A pesar de la present situació només ha sofert un dèficit de 3.102,23 €. Les desviacions de les partides van ser reduïdes. Ingressos: previst 136.300 €; realitzats 133.045,18 €. Despeses: (previst 136.300; realitzats 135.232,63 € + 914,78 €.)

Quotes 2020/21 i compensacions del 2019-20

La junta va proposar mantenir les quotes de la temporada finalitzada. Referent a la temporada 2020/21 s'està pendent de les normatives governatives i sanitàries. Referent a les quotes

del futbol base, la junta va proposar un descompte de 40,00 € i per a les de l'escoleta una reducció de 30,00 €, per compensar l'aturada del Covid-19.

Pressupost 2020/21

El pressupost del present curs 20/21 serà de 142.400 € amb les 10 partides comptables dels ingressos i les 31 de les despeses, la qual cosa suposa un 4,50% d'augment en referència al passat curs 2019/20.

Projecte esportiu 2020/21

Novament el director esportiu Ramón Melià, va informar de les previsions per al curs actual, en què el club presentarà 14 equips a les competicions des de benjamins a regional i futbol sala femení, amb una línia continuïsta d'objectius, a l'espera de les dades i autoritzacions federatives per a l'arrencada.

Propostes per al 50è aniversari del desgraciat accident d'Alger

Un associat va proposar organitzar un acte o tenir un record amb motiu del 50è aniversari de la catàstrofe de l'avió que venia a Menorca des d'Alger el 31-12-1970 i que transportava els jugadors que havien de jugar un partit amistós a Alaior.

Representació municipal

A l'acte, hi va assistir el regidor d'esports Rafel Quintana, qui va clausurar l'assemblea i felicità la Junta Directiva, tècnics i esportistes per la gran feina i dedicació que realitzen en el futbol d'Alaior, al mateix temps que va encoratjar-los a seguir representant l'esport local a l'illa i fora de la nostra roqueta.

Quico Sintès

Amb les constel·lacions de rerefons

Júpiter i Saturn, amatents des de l'orient, ens han vigilat, aquestes setmanes, nit i dia. Vigilant les ensenyances que al llarg dels segles ens han mostrat. Decebut ambdós planetes, la figura i simbologia dels quals ens han estat visionades perquè nosaltres ens poguéssim imaginar el que eren, no uns planetes més de l'univers sinó les deïtats que de debò eren, tal com pensaven els déus que hauríem après...

Massa cotxes aparcats per a tan pocs vianants...

No he vist transeünts enriquint-se amb les savieses que trobaven pels carrers i places del poble... No he vist tampoc cap tipus d'intercanvi, ni crematístic ni comercial, atès que ja no queden comerços, ni tampoc restaurants on assaborir les bondats de la cuina dels nostres avantpassats i que la feim part consubstancial de la nostra existència, sense la qual no seríem el que tan ufanosament creim ser...

Tampoc no he pogut trobar cap tipus d'intercanvi cultural... Hi ha hagut visitants? Què els hem pogut brindar, a part

de les estades de sota mà als mal anomenats apartaments turístics?...

Han vingut per les nostres funcions operístiques, o potser per les representacions teatrals, o potser pels concerts i espectacles musicals, poètics, de rondalles i de glosats? No, només han pogut venir per conèixer on potser es feien artesanalment algunes de les millors sabates que uns peus haguessin pogut mai envejar; i no diguis dels licors que s'hi feien, i dels dolços, ni què dir dels gelats... Recorda encara algú la fruita que menjàvem aquí al nostre poble? Què se n'ha fet d'aquelles peres i d'aquelles pomes?

Malgrat tot, seguirem sense saber si bona part de nosaltres esteim o bé hem estat contagiats, infectats per alguns dels nouvinguts, on més que res ha regnat el camp qui pugui, sense rei ni roc, ja sigui simptomàticament o asimptomàticament parlant... És un dir...

Dit ras i curt: m'avergonyesc de pena...

Aquesta pàgina és patrocinada per

Divendres, 11

Conferència

«Una cita amb l'escriptura», a càrrec de Mariona Fernández i Ana Haro

Biblioteca P. (aforament limitat) 20 h

Ajuntament i Talleres Islados

Dissabte, 12

Concert

Íntim i d'aquí. Concert de Mèrvils Duo

Plaça de Cala en Porter 21 h

Ajuntament i Consell Insular

ESCOLA D'ADULTS D'ALAIOR. Curs 2020-2021

Aquest nou curs et pots matricular en la nova web del centre, escoladadults.menorca.es, del 10 al 25 de setembre. O bé, de manera presencial, a l'Escola d'Adults d'Alaior (Coll des Palmer, 4 - 971372005), de dilluns a dijous, de 18 a 21 h, i els divendres de 10 a 13 h.

L'oferta de l'Escola d'Adults d'Alaior és àmplia: Ensenyaments Inicials, Educació Secundària per a Persones Adultes, idiomes i un bon ventall de cursos de pintura, costura, escriptura, jardineria, ioga, cuina...

Escoles d'Adults de Menorca. Aprendre t'obre noves portes!

EXPOSICIÓ DELTA

Exposició de projectes de creació de la residència de creació Delta Art 2020.

Delta Art és una residència d'àmbit Euroregional amb artistes de les Illes Balears, Catalunya i Occitània, que s'ha desenvolupat a Menorca els mesos d'agost i setembre de 2020. El procés de creació s'exposarà a Menorca, Barcelona i Occitània entre aquest mes de setembre i març de 2021, amb itineràncies dels artistes arreu del territori euroregional. La residència està organitzada per Es Far Cultural (Menorca), JISER Reflexions Mediterrànies (Catalunya) i el Centre d'Art Le Lait (Occitània).

Dates de l'exposició: Del 26 de setembre al 16 d'octubre.

Lloc: Sala de Cultura Sant Diego.

Organitzen: Es Far Cultural, JISER Reflexions Mediterrànies i Centre d'Art Le Lait.

EXPOSICIÓ MUSEU DE MENORCA: Joan Flaquer i l'enigma dels 400 vasos

La visita és gratuïta, i té una durada d'1 hora.

Inscripció prèvia. Cal omplir el formulari i enviar-lo a museu@museudemenorca.com o telefonar al 971 350 955.

Places limitades a 11 persones.

Fillets solidaris a casa

Redacció

Entre els mesos de març i abril, l'Ajuntament d'Alaior i la Biblioteca Pública Municipal van convocar un concurs de dibuix per a fillets de fins a 14 anys sota el títol "Solidari a casa" amb la intenció d'estimular i entretenir durant el confinament viscut aquelles setmanes. La intenció era impulsar una activitat imaginativa que fomentàs la creativitat dels més petits. Trenta vuit fillets van presentar els seus dibuixos al concurs. Més endavant s'havien d'exposar tots els originals en la festa del Sant Jordi d'estiu i entregar-los els premis. L'acte no es va realitzar a causa de la supressió de tots els actes culturals per part de l'Ajuntament. Finalment, el jurat va elegir cinc dibuixos com a guanyadors del concurs, els quals han estat inclosos en un punt de llibre que es pot recollir a la biblioteca. En aquesta edició donam a conèixer els dibuixos guanyadors del concurs.

Joan Quintana
(13 anys)

Martí Moliner
(9 anys)

Elena Benítez (11 anys)

Mariona Caules
5 anys)

Ramón Melià
(7 anys)

